

GLAS

Savinjske

Vaša televizija - kanal 52
telefax: (063) 854 268
telefon: (063) 854 405

Cena 139 SIT

Letnik 1

Številka 5

10. maj 1995

50-LET ZMAGE NAD FAŠIZMOM

Vir: ZIC

*Bodočnost je vera,
kdor zanjo umira,
se vzdigne v življenje,
ko pade v smrt.*

IVAN DOLNIČAR:

**MED VOJNO SE NISMO
POGOVARJALI O REVOLUCIJI!**

Stran 13

AKTUALNO

**STA SIMO DUBAJIČ IN MILKA PLANINC VODILA
POBOJE V ROGU?**

KRVNIK JE SPREGOVORIL

Stran 11

Stran 16:

**Kinološki
kotiček**

**Per - najboljši
človekov
prijatelj**

verdi verdi

PIZZERIA

GRIŽE

tel.: 063 / 713 - 210
odprto: 13.00 - 22.00
ned.: 16.00 - 22.00
prazniki zaprto

\$ SAVINJSKA trgovska družba Žalec

Velika izbira gorskih koles SCOTT in SCHWIN - ugodni nakupni pogoji!

V ponudbi so moška, ženska in tudi otroška kolesa!

Poleg koles tudi velika ponudba dodatne kolesarske opreme:

čelade CRATONI, otroške čelade HTS,
hidravlične zavore MAGURA,
kolesarske torbe za trekking UDORA,
lučke za kolo SOUBITEZ, pumpice SAPO,
sedeži z elastomeri SELLE ITALIA, rokavice ...!

SPORT SHOP ŽALEC tel. 715-184
SPORT SHOP CELJE tel. 442-335
SPORT SHOP MOZIRJE tel. 832-825

CRATONI

HTS

pooblaščen prodajalec koles

NAROČITE GLAS TEL.: 063 715-011

CVENK d.o.o. Šempeter

Šempeter v Savinjski dolini 28
tel.: 063 / 701 843

VSE ZA GOSTINCE

Steklenina
Porcelan
Nerjaveča posoda
Jedilni pribori

Namizni prti
Dozatorji
Plastika

Se priporočamo!

SEAT

Drev

63301 PETROVČE

Drešinja vas 46 a

Telefon: (063) 707-395,

Telefax: (063) 708-209

Vaš prodajalec
automobilov!

TRIO ESPANIOL!

Hmezad

HMEZAD KZ BRASLOVČE

KOVINOOPREMA Parižlje

tel./fax.: 063 721-455

VRTNA KOSILNICA
4 - TAKT. Murray
25.990,00

BRAMAC STREŠNIK Z DOSTAVO	99,00
CISTERNA ZA OLJE 2000 l	32.900,00
STREŠNO OKNO 65x112	23.987,00
PARKET LAM.HRAST - S	1.698,00
JUPOL 30	2.795,00
BETON. CEV ϕ 100	6.250,00

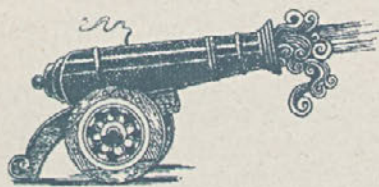
Stropna polnila
in nosilci z dostavo
po ugodni ceni!

IN ŠE IN ŠE!

NE POZABITE: 063 721-455

POGLEJTE V KLET IN ŠUPO!

Ste prepričani, da je v zaboječku za premog, na katerem sedi vaš mali, ko si zjutraj vozla čevlje, v resnici le nekaj starega papirja in za naročaj lanskih polen? Na vašem mestu bi ne bila tako sigurna. Prav nič sigurna ne bi bila tudi, da je v kleti za krompirjem v resnici le nekaj polomljenih zaboječkov in da je v šupi za gredicami le kariola in nekaj starega vrtnega

orodja! Poglejte, preden greste na dopust, še enkrat! Prav nič se namreč ne bi čudila, če bi z začudenjem ugotovili, da je v zaboječku pod papirjem skrbno zloženih nekaj min in ročnih bomb, da je v kotu za krompirjem majhno prirodno skladišče polavtomatskega in avtomatskega orožja, in da je v šupi, prekrit s starimi maskirnimi deskami, skrit srednje velik top. Kmetovalci bodo v starih skednjih, ko jih bodo malce bolje očistili, morda našli tudi kak tankec ali vsaj lažje oklepno vozilo, po mestnih prebivališčih za kaj takega ni pravega prostora. Prav nobenega pametnega razloga namreč ne vidim, da bi imeli od vseh Slovencev le Štajerci skladišča orožja na svojem letališču, da se najde kaj uporabnega samo po domovih Slovenjgračanov in Velenjčanov... Nekje pač najdeš prvo skrito zalogo in pravo skladišče so našli, kjer so ga našli. Vseeno je zdaj treba še malce pobrskat za preostalimi. Saj veste, potem pa greš na dopust, v vaših bombah pa je morebiti tudi "našraufan" detonator in bi zadeva utegnila, medtem ko se boste vi namakali v morju, eksplodirati.

Ko se boste vračali z dopusta, vas bo morda čakalo doma še eno presenečenje; naša domovina jih je zadnje čase resnično polna. Dobro pogledajte pošto v nabiralniku, kajti prav lahko bo v njem med računi in položnicami tudi kak sveže obdelan udbovski dosje. Ne bi se čudila, če bi med platnicami dosjeja prepoznali lik svojega soseda, kajti znano je, da so sosedje sosedom najbolj zavistni in najboljši način, da bo zadeva obelodanjena, je prav v tem, da ga najde sosed.

Potem greš na srečanje v tujino in informacij željni novinarski srenji iz vsega sveta ter ameriškim milijonarjem, ki se vselej najdejo povsod in na raznoraznih snobovskih srečanjih rečeš: "Ha, ne veste, kje je Slovenija, kaj? Slovenija je tam, kjer kar tako, iz nič, padajo v nabiralnike strogo zaupni državni dokumenti." Če mi bo sobesednik odvrnil: "Madam, to ni nič, mi smo dali skozi gospoda McCarthyja že v petdesetih letih," nato ustreliš: "Ampak vi ne najdete kar tako, med sprehodom, v šupi sto ton prvovrstnega orožja." Tedaj me bo gospod strmo pogledal, za hipec umolknil in potem zamomljal: "O, yes, very interesting. Kako ste že rekli, da se imenuje vaša država z orožjem z neba? Slovenija? Prosim lepo, mi poveste, kako bi lahko prišel tja?"

Maja Zagoričnik

RADI BI VAM POVEDALI

Živimo zelo napeto, marsikdaj prevladajo čustva nad razumom. Nam pritrjujete ali se vam to ne zdi res? Ali, nasprotno, menite, da tako živimo že zelo dolgo, že vso dobo pospešene industrializacije, ki je prinesla v naš svet naglico, hlastanje po materialnih dobrinah, tudi predivanje (komolčarstvo) ali klečeplazenje, ko drug drugega skoraj ne vidimo, saj nam več pomenijo stvari, predmeti pa tudi pojmi?

Pritrdili bi drugim in dodali, da to velja kar za ves razviti del človeštva. S prvim stavkom pa mislimo na razmere, kakršne imamo zadnji čas v našem ožjem družbenem okolju. Na to, da se v naši domovini vse prevečkrat srečujemo kot pripadniki posameznih narodov ali narodnosti, ne pa kot ljudje s skupnimi prizadevanji, željami, hotenji. Je to prav? Nikakor, in slabo se nam piše, če bomo tako nadaljevali. Slabo, ker se ob tem ne lotevamo temeljnih problemov naše družbe, s tem mislimo materialne, eksistenčne zadeve pa tudi zato, ker se vsakršna alienacija (odtujevanje) lahko le stopnjuje in vodi v družbo posameznikov, ki ni nič drugega kot anarhija. Tega pa nočemo! Zato ne moremo pritrđiti istim, ki pravijo, da se bojijo razglašati se za Slovence, češ da bi pripadnike drugih naših narodov ali narodnosti že to odbilo. Zakaj? Naši prijatelji ali znanci so tudi Srbi, Makedonci, Črnogorci, Hrvati, Albanci. Če se srečamo s katerimi med njimi, steče pogovor še vedno enako kot prej in poslovni dogovori tudi. Tako je med nami, med ljudmi, če se ne začnemo zbirati v skupine. Potem šele pride na vrsto tako imenovano etiketiranje, da, tudi psovanje. Tu pa ne govori več razum, le čustva, vendar ne tista, ki zblžujejo; spregovori nizkotnost, ki povzroča nizke udarce. Zato se takšnih čustev bojimo in pozivamo k razumnosti!

GLAS Savinjske

Izhaja vsako drugo sredo. Izdaja Sarsa d.o.o., Velenjska cesta 12, 63310 Žalec, telefon: 063/ 715 011, 711 532, telefax: 063/ 715 011. Glavni in odgovorni urednik: Samo Jurhar; tehnični urednik: Uroš Aristovnik; grafična obdelava: Metod Marolt; lektor: Vid Bumik; Novinarji: Franc Furland, Ivan Jurhar, Duška Lah, Gregor Uranič, Maja Zagoričnik. Tiskano na ekološkem papirju v nakladi 5000 izvodov. Tisk Tiskarna Velenje. Na podlagi zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92) in mnenja Urada Vlade za informiranje (št. 4/3-12-381/95-23/75 z dne 23. februar 1995) sodi časopis med proizvode informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 prometnega davka, po kateri se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%.

**OBLIKOVANJE IN
TEHNIČNA OBDELAVA
OGLASOV
GLAS
Savinjske
VSE PRAVICE
PRIDRŽANE**

Imate radi svoje delo?

LJUBEZEN DO DELA, OJ KJE SI DOMA

Tako dolgo, dokler ni globoke zavesti o medsebojni življenjski povezanosti celotne družbe, dokler gredo življenjski interesi delodajalca in delojemalca (besede niso ravno po pravi meri, se pa prav gotovo razumejo) narazen ali celo v nasprotujoči si smeri, tako dolgo so vsi poskusi izboljšanja, vsa še tako tenkočutna psihologija "ravnanja s človekom" pa tudi vse socialne uredbe in predpisi, ki bi iz teh težav nastali, brezuspešni. Zaman je vsako besedičenje o humanizaciji dela, zaman očitki, da ljudje premalo delajo, zaman iskanje zdravila, ki bi v žile pognalo veselje do dela, saj to veselje sploh ni tako hudo pomembno. Pomembnejše je videti in uvideti smisel svojega početja, svojega dela, smisel iskanja odnosov, ki bi pripeljali predvsem do drugačnega, ne le do več dela. Iskati načine, da bi ljudje uvideli globlji smisel svojega dela, kar bi bil prvi korak k drugačnemu, boljšemu delu, k delu ki ne bi ubijalo, pa se danes žal pogosto konča pri najbolj banalnih ukrepih.

"Čudna zasvojenost vlada delavskemu razredu vseh dežel, v katerih vlada kapitalistična civilizacija, sla, ki je kriva za bedo posameznikov in množic. To je ljubezen do dela, slastna, do popolne izčrpanosti segajoča

posledicah dela, v rasti človeka s pomočjo dela v kulturno in socialno bitje. Marx je res tudi častil delo s himničnimi besedami, toda v veri, da se bo človek z delom osvobodil dela. Ob danes vse bolj pogostem

1. maj - praznik dela.

sla po delu. Namesto boja proti tej zablodi so duhovniki, ekonomisti in moralisti proglasili delo za sveto..."

Tako je že leta 1883 pisal filozof Paul Lafargue in kot nas učijo knjige, tudi modri Marx ni videl smisla dela v prvi vrsti v delu samem, ampak v rezultatih dela, v materialnih in duhovnih produktih dela, v družbenih

poudarjanju, da bo treba več in bolje delati, če se hočemo izkupati iz težav, ki jim zdaj že lahko rečemo gospodarska kriza, pa je manj pogosto ali skoraj nikjer slišati govoriti o vsebini in smislu dela. Dr. Hubert Požarnik, ki se v knjižici Alternative loteva tudi vprašanj krize človekovega dela, pravi, da je zanimivo in zaskrbljujoče,

da se vprašanjem o smislu dela tako vztrajno izogibamo, čeprav vemo, da ljudje delajo polovico svojega budnega časa. "Zato pa se skuša prikazati delo v predindustrijskem obdobju v čimbolj črni luči, kakor da bi

morale... Marsikje je danes delo fizično lažje, kot je bilo včeraj, zato pa so duševne obremenitve in cela vrsta konfliktnih situacij, ki nemalokrat povzročajo hude stiske in napetosti. Večina ljudi ne vidi globljega smisla svojega

Kresovanje v Žalcu.

bilo delo delavca v manufakturah zgodnjega kapitalizma značilno za situacijo večine delovnih ljudi. To so večina sila poenostavljeni klišeji," pravi dr. Hubert Požarnik, "saj so v resnici ljudje v srednjem veku zaradi zimskega premora in vseh mogočih cerkvenih praznikov delali le polovico dni v tednu, lovci in nabiralci pred njimi celo le tri do pet ur dnevno. Vajenci so potovali leta po svetu, pomočniki pa so v tistem času za svoj dohodek lahko kupili trikrat več kot pozneje delavci, zaposleni v prvih industrijskih obratih.

Rad bi imel svoje delo, pa ne gre!

Da niso krivi le nizki osebni dohodki, da ni le bolj ali manj tanka kuverta vzrok za vedno večjo nezadovoljnost z delom, ki ga opravljajo, da ne razumejo, zakaj so šli včasih radi na ših, zdaj pa jih že v nedeljo, po kosilu, stisne nekje globoko v želodcu, ko samo pomislijo, da bo naslednji dan spet treba v službo... pripovedujejo delavci, s katerimi se srečujem v različnih podjetjih. Psihologija dela, medsebojni odnosi pa vzroki za vedno bolj razširjene pojave, kot so izostajanje z dela, fluktuacija, izguba motivacije in delovne

dela. Zgolj za ilustracijo naj navedem nekaj najpogostejših asociacij, ki jih pri ljudeh sproži beseda delo: zaslužek, denar, napor, ubijajoče, premalo se dela, izkoriščanje... In kakšne asociacije jim sproža beseda podjetje? Hudo podobne: plača, direktor, sestanki, slabo, oni zgoraj - mi spodaj, strah... Ali niso bile te misli pred desetletji precej drugačne, denimo kar pogosto so se ob besedi delo pojavile tudi asociacije, kot so zadovoljstvo, veselje, sodelovanje, pomembno - nepomembno...

To seveda niso znanstveni izsledki, na osnovi katerih bi lahko trdili, da so ljudje včasih videli globlji smisel svojega dela, da so se s svojim podjetjem bolj enačili kot danes - bili ponosni, če je bilo njihovo podjetje uspešno in se nekam nelagodno, sramežljivo, tudi z občutkom lastne krivde sramovali, če je šlo njihovemu podjetju slabo. Kažejo pa te izkušnje prav gotovo na to, da zavest pripadnosti k podjetju kjer delamo, vedno bolj izginja, da večina ljudi tudi ne vidi več globljega smisla svojega dela - razen, da delajo za denar, s čimer je splahnelo tudi njihovo zadovoljstvo pri delu, saj je tega denarja vedno premalo, da bi bil vzrok zadovoljstva.

Še hlapec je govoril "o svojih" konjih...

Ali "nižji" ne merijo razdalje med seboj in vrhnjimi, med svojim in njihovim delom, med pogoji za svoje in njihovo delo, med svojo in njihovo možnostjo napredovanja, nenazadnje med pohvalami in grajami, ki so jih deležni za dobro ali slabo delo oni in tisti zgoraj.

Bolj kot tisti "čisto na vrhu" motijo delavce tisti "vmes". Od njih pričakujejo informacije, od njih terjajo odgovore na mnoga vprašanja, ki so posredno ali neposredno povezana z njihovim

bi izgubili svojo malo oblast, pa se pogosto klanjajo navzgor in navzdol. Smisla tega svojega početja, tega svojega dela pogosto ne čutijo nič kaj spodbudno, saj je nemalokrat prežeto s strahom in napetostjo, z mnogimi iskanji samega sebe in niso redki, ki na glas obžalujejo, da se gredo "šefe".

Osebna zavzetost za delo, odnos do dela, ki ga opravljamo, tudi ljubezen, veselje do dela, ki naj bi - govorim na pamet - včasih bilo, danes pa ga kar ni več. Osebna zavzetost za delo je zadeva celotne človekove

Praznovanje na Bukovici.

človekoljubnega je na seznamih skrbi za delovnega človeka). Mnogim to sicer godi, ker ne vedo, da je največkrat to početje porojeno iz enega samega nagiba: da bi delali več, da bi se produktivnost dvignila.

Vendar ko delavec zasluži, da ni niti kot hlapec, ki je govoril o svojih konjih, čeprav o svojem konju še sanjati ni smel, da je povsem odtujen od svojega dela, od rezultatov svojega dela, da lahko dela dobro ali slabo, pa ni bistvene razlike v materialni niti moralni obliki, se včasih poskuša reševati z bednim cinizmom: ne morejo me tako slabo plačati, kot lahko slabo delam.

ni beseda o ljudeh na robu eksistenčnega minimuma, razmišljam o tistih, ki podležejo "humanim ukrepom", ki izhajajo iz sle po večji produktivnosti. Mislim, da bodo ti ljudje spoznali, v kakšni in čigavi službi so ti humani ukrepi, ki se jih zdaj, ko je kriza že velika, začnemo posluževati, kot da je to tisto pravo. To potrjujejo tudi vse dosedanje izkušnje od starih vojskovodij, kakor je bil Vladimir Veliki, ki je vojakom omogočil, da so jedli s srebrnimi žlicami, da bi se bolj hlabro bojevali, pa prek Filipa II - španskega kralja, ki je svoje delavce napajal z vinom, da so raje zidali razkošni Escorial...

Igrala je harmonika.

delom, delovnim mestom, medsebojnimi odnosi. Toda ti "vmesni", ti mali šefi, ki po mnenju mnogih ne obvladajo "položaja", pogosto teh odgovorov ne morejo dati. Ker jih preprosto ne poznajo, največkrat pa raje "modro" molčijo, saj so v nekakšnem primežu: želijo si priti še malo više in hkrati jih je strah, da

osebnosti. Anton Trstenjak pravi, da je osebno stališče do dela izraz celotnih človekovih nazorov o delu in življenju, zato pa tudi odnosov do dela, delodajalca, vrednotenja življenja in družbe, skratka izraz njegovega svetovnega in življenjskega nazora.

Je drugačno ravnanje s človekom tisti pravi smerokaz?

Ljubezni do dela, če že moramo govoriti o tem, ni treba kdo ve kako gojiti. Pride, kar sama pride, če že ne ljubezen, pa vsaj malo veselja, kadar človek uvidi vsaj kanček smisla svojega početja. Tega smisla pa človek, ki malo razmišlja, ne sreča pri še tako človekoljubnih delodajalcih, v še tako človekoljubno naravnemu podjetju, ki misli na rekreacijo svojih delavcev, na popuste pri nakupih, delavce pošilja na zdravniške preglede, izobraževalne seminarje, spodbuja k razgibanju med delovnim časom (še marsikaj

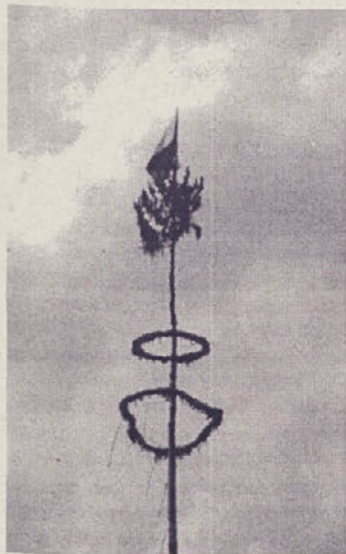

Opustele ulice na praznik.

Saj, več bomo naredili, več bomo spet lahko trošili. Imeli bomo spet nove in nove potrebe. Skoraj sovražno te pogledajo, če samo načneš pogovor o tem, da bi bil človek nemara bolj zadovoljen, da ne rečem srečen, če bi uvidel, da se z manj plače in potemtakem z manj potrošniškega blaga da nemara bolje živeti. Tu seveda

pa je delavec kljub temu ostal nezadovoljen s svojim delom, ni videl pravega smisla v njem, in je vse te človekoljubne ukrepe še bolj mrzil, ker je spoznal, da so bili izdani v interesu delodajalca, ne pa iz resničnega človekoljubja.

Pripravila Maja in Samo

VENDARLE NEKOLIKŠEN UPAD BREZPOSELNOSTI V ŽALCU

Letos februarja je bilo v sedanji žalski občini 2351 brezposelnih oseb, kar je za 423 manj kot lani istega meseca, ko je bilo v Žalcu 2774 brezposelnih oseb. Sicer pa je na celotnem območju celjske regije zaznati rahel upad brezposelnosti, saj se je ta pričela zmanjševati v drugi polovici lanskega leta. Tako je bilo konec lanskega leta na Zavodu za zaposlovanje registriranih 12738 brezposelnih oseb, kot je zabeleženo v uvodnem poročilu Mesečnih informacij, ki jih izdaja Republiški zavod za zaposlovanje, Območna enota Celje. Po zadnjih podatkih je med 2351 brezposelnimi osebami v žalski občini še vedno največji delež žensk, ki znaša 42,5 %, medtem ko jih išče prvo zaposlitev 15,2 %; brezposelnih mladih ljudi (do 26 leta) je 29,6 %; brezposelnih zaradi stečajev jih je 11,8 %; trajnih presežkov je 27,0 %; dolgotrajno brezposelnih pa je 65,5 %. Iz celotne analize je razvidno, da je v žalski občini največ brezposelnih oseb zaradi stečajev (11,8 %), medtem ko jih v Celju beležijo 10,1 %, v Laškem 8,8 %, v Slovenskih Konjicah 3,5 %, v Šentjurju 6,5 % in v Šmarju 6,4 %. Po drugi strani pa je v Žalcu najmanj brezposelnih oseb, ki iščejo prvo zaposlitev (15,2 %), glede na stanje v celotni celjski regiji. Prav tako je v poročilu RZZ (OE Celje) glede brezposelnosti

navedena tudi izobrazbena struktura 2351-ih brezposelnih oseb v Žalcu. Tako je največ brezposelnih oseb (50,6 %) tistih, ki imajo I. in II. stopnjo izobrazbe, brezposelnih s III. in IV. stopnjo izobrazbe je v Žalcu 28,3 %, brezposelnih s V. stopnjo izobrazbe je 17,9 %, s VI. stopnjo izobrazbe jih je 2,2 %. Brezposelnih s VII. in VIII. stopnjo izobrazbe pa je 1,0 %. Takšna izobrazbena struktura brezposelnih oseb v Žalcu izrazito korelira s povprečjem izobrazbene strukture v celotni celjski regiji, saj ni zaznati kakšnih večjih odstopanj. V Žalcu potekajo tudi javna dela in sicer gre za tri oblike javnih del. Dve javni deli sta nekoliko bolj ekološko naravni, saj v Žalcu deluje Zelena straža (ekološko - obveščevalno-osveščevalna dejavnost), prav tako pa deluje tudi program urejanja okolja in vzdrževalnih del na cestni infrastrukturi. Tretja oblika javnega dela pa je namenjena socialni dejavnosti. V vseh treh oblikah javnih del je vključenih 43 brezposelnih oseb vseh izobrazbenih stopenj, medtem ko je v celotni celjski regiji vzpostavljenih 24 različnih programov javnih del, v njih pa je vključeno 200 brezposelnih oseb vseh izobrazbenih stopenj.

GREGOR URANIČ

USTANOVILI MESTNO ORGANIZACIJO

Člani ZLSD Žalec so nedavno tega ustanovili Mestno organizacijo svoje stranke. V naslednjem mandatnem obdobju jo bo vodil Roman Virant s člani predsedstva. V program so zapisali, da se bodo mimo uresničevanja programa stranke pretežno udeleževali pri razreševanju življenjskih in bivalnih problemov občanov. Srečanje je pozdravil tudi Boris Savič, državni sekretar za energetiko iz ministrstva za gospodarstvo, ki je razen aktualnim političnim dogajanjem v državi, namenil veliko pozornost tudi energetskim razmeram. Prav na tej osnovi bodo svetniki ZLSD že na prvi seji predlagali ustanovitev svetovalne pisarne za smotno rabo energetskih virov v občini Žalec.

V Mestno organizacijo se lahko vpišejo vsi občani, ki jim je znana socialnodemokratska misel in so pripravljeni aktivno sodelovati pri nadaljnjem napredku svojega kraja oz. mesta. Vpis je možen vsako sredo od 18. do 19. ure na sedežu stranke v Ul. Ivanke Uranjek 2.

GRENKE URE NEVEDNOSTI

Temu naslovu bi lahko dejali tudi popolno nepoznavanje organiziranosti občinske uprave. S tem nepoznavanjem mislim seveda na nas navadne smrtnike, občanke in občane.

Po lokalnih volitvah leta 94 se je dogodilo tudi na formalni ravni, da so se zaposleni v stavbi, ki smo ji simbolično rekli (gremo na) "občina", razdelili na kvoto, ki se ji reče izpostava državne uprave; ki ji načeljuje načelnik in na kvoto, ki ji šefuje župan. Ker gre v obeh primerih za konkretni osebi, naj mi ne zamerita, če že takoj v začetku zapišem, da ta dopis ne leti direktno nanju. Kaj je torej tisto, kar bi morali vedeti, pa ne vemo? Ena od zanimivosti je ta, da vladna komisija za kadrovska vprašanja, ki nadzira državni del zaposlenih v občinski stavbi (to so tam, kjer dobite osebne izkaznice, potne liste, vozniška, ter še deli zgornjih nadstropij) ne dovoljuje dodatnih novih zaposlitev. Po drugi strani pa lokalna skupnost predlaga občinskemu svetu v sprejem sistematizacijo 37-ih delovnih mest, od katerih je do zdaj zasedenih komaj 21 delovnih mest. Po domače povedano to pomeni, da bo župan zaposljal na novo kar 16 ljudi. To seveda niti ne bi smeli preveč cinično premlevati, če bi imeli v rokah konkreten pregled dela, ki ga je potrebno opraviti. Zdi se mi, da v podjetjih najprej sistematizirajo delo, ki ga je potrebno narediti, in ko zmanjka dela (nalog), zmanjka seveda tudi razlogov za zaposlovanje. Seveda prevladuje logika, da en zaposlen opravi korektno njemu primerno količino in kvaliteto dela. Vidite, tu je po mojem srž problema. Nerad se spuščam v polemike, ali je

potrebno zaposlovati na novo toliko in toliko ljudi, ker je kader, ki je sedaj zaposlen, neprimeren zaradi pomankljive izobrazbe ali česa druge, čeravno je po prvih aktivnostih očitno, da župan misli, da je temu tako, saj je dosedaj pripeljal v hišo tri "nove šefe" za posamezne resorje in to seveda od zunaj. Pa bog ne daj, da bi jaz osebno sodil, da so ti trije nestrokovni za delo, ki bi ga naj opravljali !?

Malce pa bomo vendarle morali razmisliti, ali je po volitvah dovoljeno, da se dela vse, ne glede na ceno, ki jo to delo prinaša. Skrbne beležke, ki jih vodim pri sebi, mi pravijo kar nekaj zapisov o kršenju zakonodaje (komisije pred statutom, razprave o dvo tretinskem glasovanju, kršenja zakonodajnih določil, razprave o legitimnosti in neligitimnosti), to pa so področja, za katere so po zakonu zadolženi nekateri funkcionarji, ki so bili legalno izvoljeni. Ali si naj razlagam, da je javno dobro, kot pravi eden izmed poslancev SLS: "Volitve so se zgodile kot so se zgodile. In letos se bodo sredstva iz proračuna razdeljevala tako kot je razmerje v svetu. Večino imajo stranke slovenske pomladi, zato bodo večino dobili volilci, (beri KS, šole, uporabniki proračuna) ki te stranke podpirajo."

Ljudje se še ne zavedamo, da svet zastopa vse občane, tudi tiste, ki ne hodijo na volišča!

G. V.

Gostišče ob **SAVINJI**

Marjan VITANC

Kasaze 79, Petrovče, tel.: 063 707-058

V prijetnem ambientu Vam nudimo:

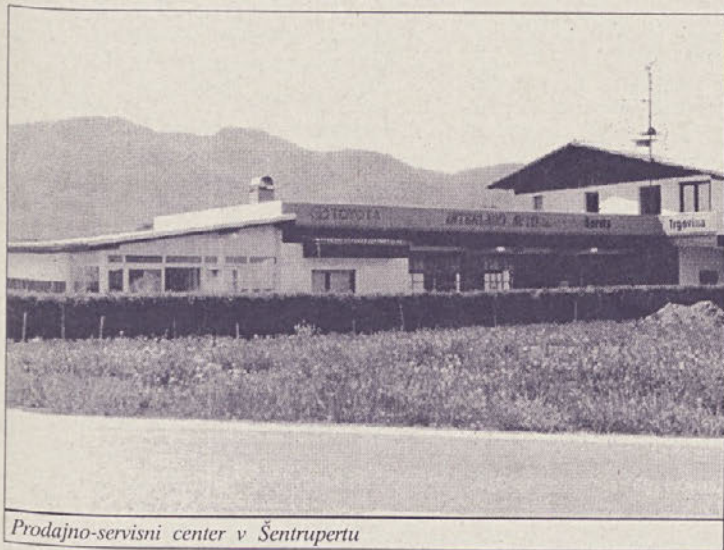
- ☛ tople malice
- ☛ jedi po naročilu
- ☛ nedeljska kosila
- ☛ domače vino iz Svečine

Sprejemamo naročila za zaključene skupine.
Pričakujemo Vas vsak dan med 7. in 22. uro!

PREDSTAVLJAMO

INTERLARO AVTO d.o.o.

Na Slovenskem je bilo v prvih treh mesecih registriranih 11.923 osebnih avtomobilov. To pomeni, da jih je nekaj manj kot lansko leto. Levji delež so predstavljali avtomobili Renault, Fiat, Škoda, Ford, nekaj manj pa Seat, Hyundai, Lada in Citroen. Zanimivo je, da ni bilo velike prodaje Toyot, ki pa so vsem evropskim kupcem znane kot dobro iskano blago. Pri nas, zlasti še na našem območju, do nedavnega ni bilo prodajalca, ki bi našim kupcem nudil to mondeno vozilo daljnega vzhoda.

Prodajno-servisni center v Šentrupertu

Pred dobrim mesecem je to tradicijo prekinil INTERLARO AVTO d.o.o. v Šentrupertu. Pri njih smo izvedeli, da od Ljubljane do Maribora doslej ni bilo uradnega prodajalca tega vozila. V nekdanjem Ford servisu, streljaj od magistralne ceste, so uvedli sodoben servis in prodajo teh vozil.

Komercialni direktor, g. Valter Sorčan

Pogovarjali smo se z njihovim komercialnim direktorjem, g. Valterjem Sorčanom.

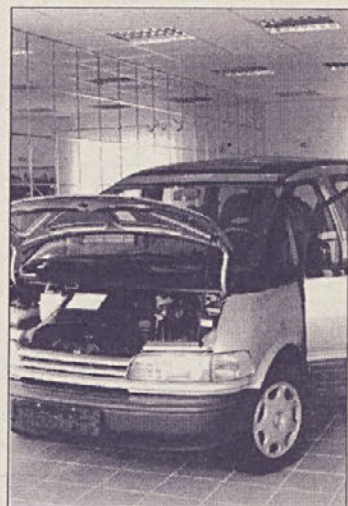
Ta nam je povedal: "Podjetje smo ustanovili z namenom, da pokrijemo primankljaj pri oskrbi

z avtomobili Toyota. Na Celjskem območju smo edini uradni zastopnik in serviser Toyote Frei iz Graza v Avstriji. Svojo dejavnost bi radi razširili tudi na Koroško. Poleg tega prodajamo še najvitalnejše dele za avtomobile drugih znamk. Ker je naša dejavnost na izrazito kmetijskem območju, želimo prodajati orodja in vitalne dele za kmetijske stroje ter agregate za pranje vozil. V naši prodajalni nudimo tudi najkvalitetnejša olja, prodajamo vse vrste koles in koles z motorjem. Prodajni pogoji so ugodni, saj vse blago ponujamo po konkurenčnih cenah, omogočamo pa tudi plačilo na kredit in leasing. Avto lahko tako kupite na triletni kredit z zelo ugodnimi obrestnimi merami. Kreditne stopnje se gibljejo med R+7 in R+13%. Komitentni UBK banke lahko dobijo na kredit celoten avto. To je trenutno najbolj ugoden kredit v Sloveniji. Pri nas lahko dobite avto na leasing, saj

delamo z dvema leasing hišama. Pri obeh hišah gre za kapital iz tujine, tako da ni nevarnosti inflacije. Leasing lahko koristijo pravne in fizične osebe. Pri leasingu je maksimalno preplačilo avta 25 %.

Rezultati v prvem mesecu poslovanja na novi lokaciji so dobri, zelo velik odziv pa je bil tudi na sejmu Avto in vzdrževanje. Servis je dobro zaseden, naš delovni čas je od ponedeljka do petka med 8. in 12. ter 14. in 17. uro. V kolikor se bo pokazala potreba, bomo delovni čas razširili tudi med vikendi in prazniki."

Glede na njihovo dobro opremljenost in izkušnje smo

prepričani, da bo INTERLARO AVTO d.o.o. v Savinjski dolini dobro posloval.

TOYOTA

TELE-TV
KOMUNIKACIJSKI ENGINEERING
TELEVIZIJA KRANJ

AVTO ŠOLA BRINOVEC

TEL.: 714-175, 713-188

Organizira v ponedeljek, 15.5., tečaj CPP za vse kategorije z začetkom ob 16.00 uri v prostorih v Žalcu - Ul. talcev 3 (za tržnico).

Kandidatom nudimo možnost plačila na 5 obrokov!
Da boste varni za volanom!

INTERLARO AVTO d.o.o. tel.: 063 726-064
ŠENTRUPERT 41, 63303 GOMILSKO mobilni: 0609 613-447
POOBlašČENI PRODAJALEC **TOYOTA**
IN SERVISER VOZIL

- posojila za nakup novih in rabljenih vozil že od R+7% dalje
- zelo ugoden leasing novih in rabljenih vozil
- prodaja novih in rabljenih osebnih vozil
- servisne, avtokleparske in avtoličarske storitve
- peštra ponudba rezervnih delov za vozila: TOYOTA, VW, ŠKODA, ZASTAVA
- bogata izbira koles, avtomobilske dodatne opreme in avtokozmetike
- stroji za pranje vozil PORTOTEKNICA
- specialna orodja USAG za popravilo kmetijske mehanizacije in delovnih strojev

7%

ZADRUGA JE USTANOVLJENA ZARADI OSKRBE IN NAPREDKA KMETIJSTVA

Direktor KZ Petrovče g. Rudi Trobiš

Pred dvema leti, ko je prenehala delovati nekdanja Kmetijska zadruga Savinjska dolina, so se v Petrovčah odločili, da ustanovijo lastno zadrugo, ki pokriva štiri krajevne skupnosti. Te so: Petrovče, Liboje, Galicija in Vinska gora. Nekdaj je v teh krajih bilo preko 350 članov zadruga, danes pa jih je v glavnem le 150 in to tistih zadružnikov, ki so lansko leto pridelali in ponudili slovenskemu trgu 100 ton hmelja, 100 ton svežega zelja, 900.000 litrov mleka, 20 ton vrtnarskih proizvodov, 25 ton sortnih jabolk, zadnje čase pa proizvajajo tudi sladkorno peso, ki je dobro plačana in se v dolini zelo dobro obnese. Odkupili in plasirali so tudi 250 ton pitanih goved. Zadruga ima tudi trgovine, preko katerih se oskrbujejo kmetje z repromateriali in drugimi proizvodi, potrebnimi za kmetijsko proizvodnjo. Tako je cena repromaterialov konkurenčna, člani kmetijske zadruga pa imajo možnost koriščenja kredita na 20 dni brez obresti. Trgovina ustvarja kar dober dohodek in je za zadrugo vsekakor zanimiva. Menijo, da bi bilo brez trgovin poslovanje zelo slabo. Zadruga je lansko leto ustvarila minimalen dobiček pa tudi letos računajo, da bo poslovanje pozitivno. Čeprav imajo velike načrte, niso megalomanski, kljub temu pa so ustvarili 3 odstotno rast proizvodnje pri svojih članih, s čimer se druge zadruga ne morejo pohvaliti. Po reorganizaciji zadrug je pospeševalna služba prešla iz zadrug na državo in se organizira v kmetijskih svetovalnih službah pod okriljem Živinske veterinarskega zavoda Celje. Zadruga pa imajo le organizatorje proizvodnje. Zadruga intenzivno skrbi tudi za prodajo. Kmetje pogrešajo pospeševalno službo, saj še vedno mislijo, da je to zadružna naloga. Pri organizaciji proizvodnje sicer svetujejo, pospeševalci pa pridejo do kmeta, ko jih

pokliče. Vsi pa vemo, da je cilj slovenske politike združevanje proizvodnih kapacitet na kmetijah, kar pa z drugimi besedami pomeni, da se bo obdržala le ena petina kmetij, manjše pa bodo morale iskati zaslužek drugje. S tako politiko bo lahko slovensko kmetijstvo postalo konkurenčno na evropskem trgu. To lahko vidimo že pri sosedih Avstrijcih, ki pričakujejo ob vstopu v Evropsko unijo propad ene petine kmetij. Trenutno je pri nas normalno pričakovati, da bi se v vsaki vasi le dve ali tri kmetije lahko uspešno kosale v evropski konkurenci. Zelo pereč problem je po njihovem program namakanja ali melioracije, ki se pred leti ni realiziral. Ta pomanjkljivost se je dobro pokazala pred dvema letoma, ko je bila na njihovem območju proizvodnja hmelja veliko manjša kot tam, kjer so namakali. Nekateri kmetje so že sami ukrepali, naredili zajetja in črpajo vodo. Na samem območju je sicer dosti vode, vendar le ob reki Savinji, Lavi in Strugi. Naloga zadruga je iskanje možnosti, da se projekt namakanja kar se da kmalu realizira. V preteklosti je bilo na področju njihove zadruga zelo veliko zemlje v lasti Kmetijstva Žalec, ki je male parcele dajalo v najem kmetom. Glede denacionalizacije pa je storjeno bolj malo. Zemljo so dobili nazaj le nekateri. Na druge se je kar pozabilo. Kmetje imajo na razpolago dovolj privezov in dovolj mehanizacije, in bi jim tudi vse večje površine dobro prišle. Zadruga si prizadeva, da prisluhne svojemu članstvu in zato je postavila kmetijsko preskrbo tudi v Vinski gori. Tako se je približala svojemu članstvu. Na področju

piščanjereje so uredili sodelovanje z ljubljansko JATO, saj jim letno prodajo blizu 300 ton piščančjih pitancev. Posebnost petrovške zadruga je prodaja rabljene mehanizacije. Cela umetnost je v tem, da prodajalec plača provizijo za prodajo, potem ko je prodaja že realizirana. Zadruga si prizadeva tudi za strokovno pomoč pri proizvodnji zlahtnih vin, ki jih takorekoč v dolini ni, čeprav so ponekod dani pogoji za to. Lansko leto so ustanovili tudi Društvo savinjskih vinogradnikov, pri zadrugi pa dobijo prav vse od razsadnega materiala, navodil, do škropiv, posebej pa še pripomočke za kletarjenje, saj je to zelo zahtevno delo. Posebnost Petrovč je že tradicionalni Jožefov sejem, ki se je popolnoma uveljavil. V njem sodelujejo prav vsi, od kmetovalcev, do občanov in župnišča. Tu je možno dobiti vse za potrebe kmetijstva in vrtičkarjev. Letos se lahko pohvalijo, da se je na sejmu prodalo prav vse, kar so ponudili. Tu mislijo na salame, kruhke in druge kmečke dobrote. Članice društva kmečkih žena so pri peki že prave umetnice. To bodo nadaljevali še naprej in za naslednje leto razpisali še večje nagrade. Računajo tudi na butik, v katerem bi lahko vsaj tedensko enkrat ponudili kmečke dobrote. Načrtov imajo v zadrugi še veliko. Izkoristili bi radi že obstoječ kompleks sušilnice, ki je ne potrebujejo več. V njej bi radi napravili v bližnji prihodnosti zadrugo po vzorcu pliberške v sosednji Avstriji. S tem bi tudi radi ponudili preudarno kupovanje svojemu članstvu.

I. JURHAR

**HMEZAD
KMETIJSKA ZADRUGA
PETROVČE**

Telefon: 063/708-173
Telefax: 063/708-248

NAJCENEJŠA PONUDBA V

KMETIJSKI PRESKRBI PETROVČE in KMETIJSKI PRESKRBI VIŠKA GORA

Telefon: 063/708-235

Telefon: 063/851-963

NOVO
KLETARSKI KOTIČEK
VSE ZA NEGO VINA

mineralna gnojila
vse vrste semenske koruze
zaščitna sredstva
gradbeni material
kmetijska mehanizacija

IZOBISTITE
KOMISIJSKO PRODAJO
RABLJENIH KMETIJSKIH
STROJEV IN ORODIJ
HITRA PRODAJA

KAN.....vreča.....	1.235,00 SIT
NPK 15-15-15.....vreča.....	1.640,00 SIT
zemlja za presajanje.....80 l.....	1.290,00 SIT
cement.....vreča.....	575,00 SIT
apno.....vreča.....	425,00 SIT
modul.....kom.....	59,00 SIT
nahrbtna škropilnica STIHL.....	83.500,00 SIT
bočna kosa mot. STIHL FS 44.....	45.500,00 SIT
kosilnica s košem BRIGGS.....	37.500,00 SIT
glasbeni stolp SILVA.....	14.880,00 SIT

SAMOPOSTREŽBI PETROVČE

Telefon: 063/707-410

posebna moka Žito.....1 kg.....	76,00 SIT
Fanta plastenka.....2,5 L.....	246,00 SIT
Coca cola plastenka.....2,5 l.....	246,00 SIT
sok 100% Fructal.....4 l.....	499,00 SIT
sok Bravo.....1 l.....	123,00 SIT
sok Bravo.....2 l.....	246,00 SIT
sirup Pika.....1 l.....	255,00 SIT

Rudimo vam možnost nakupa na več čekov ali na kredit!

Kmet preudarno kupuje, zato vedno v združni trgovini kupuje!

VPLIV PREHRANE KRAV NA VSEBNOST BELJAKOVIN V MLEKU

Konec aprila ali začetek maja je čas, ko na večini kmetij preidejo pri govedu z zimskega na letni obrok. Od pozne jeseni preko zime je obrok bogat s koruzno silažo in senom, travno silažo pa običajno preko zime pokrmijo. Zato vsak gospodar z zadovoljstvom prične pokladati mlado travo, saj ve, da je bogata z beljakovinami in vsem, česar so živali pozimi in v zgodnji pomladi dobile premalo. Vendar pa prav sedaj nastopi težava, ki je ne pričakujemo. Vsebnost beljakovin v mleku se, kljub obilici le-teh v obroku, zmanjša. Ker je to eden od kriterijev za plačilo mleka, se vprašamo, kako bi to preprečili. Poglejmo si nekaj dejavnikov, s katerimi lahko vplivamo na procent beljakovin v mleku, ki niha med 2,8 in 3,8 %. Znan je genetski vpliv. Ta je pogojen s pasmo živali in rejec sam nima dosti vpliva. Vemo pa tudi, da ima prehrana krav neposreden vpliv na vsebnost beljakovin v mleku. Torej lahko rejec s pravilno sestavo obroka vpliva na to, da bo dosegel boljše ceno mleka. Prvi pogoj je, da je v obroku dovolj surovih beljakovin. Pri zimskem obroku, ki temelji na koruzni silaži, pogosto primanjkuje

beljakovin, če kravam ne dokrmeljemo zadostne količine ustreznih beljakovinskih krmil. Tudi preveč beljakovin v obroku je lahko vzrok za prenizko vsebnost le-teh v mleku. To je možno, če kravam pokladamo preveč beljakovinskih močnih krmil ali ob nepravilnem dopolnjevanju obroka na mladi pašji ali prilastu. Beljakovine, ki jih je v obroku preveč, se v vampu pretvorijo v amoniak. Ta se v jetrih pretvori v ureo, ki se poleg seča izloča tudi v mleku, kar pa je nezaželjeno. Pogoj za dobro izkoriščanje beljakovin je, da dobijo živali zadosti energije, zato je poletni obrok potrebno dopolniti z energijsko bogatim krmilom. Prav v tem času prihaja tudi do pomanjkanja vlaknine v obroku. Ta vzdržuje primerno kislost v vampu, in če se vampu zaradi pomanjkanja vlaknen zakisa, prihaja do slabšega izkoriščanja beljakovin, pade pa tudi procent tolšče v mleku. Živali moramo oskrbeti z zadostno količino rudninskih snovi in vitaminov. Tudi poletni obrok je potrebno dopolniti z mineralno-vitaminskim dodatkom, izbrati pa moramo primerne za to obdobje. Zelo pomembno je, da je prehod

Gomilsko v Savinjski dolini

SLOVENSКИH KMETOV NI POTREBNO STRAŠITI PRED VSTOPOM V EU

Nedavne ustanovitve Slovenskega kmečkega gibanja v okviru SKD so se udeležili vsi vidnejši predstavniki Slovenskih krščanskih demokratov (Lojze Peterle, Ivan Oman, Miroslav Mozetič) vključno s slovenskim kmetijskim ministrom dr. Jožetom Ostercem ter Ivanom Obalom, državnim sekretarjem v Ministrstvu za kmetijstvo. Slovensko kmečko gibanje (SKG) je stanovska organizacija, ki združuje kmete in druge ljudi, ki kmetujejo ali so s kmetijstvom povezani kako drugače. Osnovna izhodišča SKG glede programskega delovanja naj bi bila predvsem v obravnavanju agrarno-političnih vprašanj, zavzemanju za razvoj družinskih kmetij ter pravno ureditev dedovanja, varovanju obdelovalne zemlje, zavzemanju za razvoj zadružništva, zagotavljanje ugodnih pogojev kmetovanja, zlasti za mlade družine idr. Vse navedene cilje naj bi SKG udeležalo skozi že zastavljeno in sprejeto kmetijsko politiko v Sloveniji, prav tako pa naj bi se na vseh ravneh postopno in preudarno pristopalo k vsem potrebnim standardom za postopen pristop slovenskega kmetijstva v sfero kmetijstva EU. V zvezi s slednjim je minister Osterc poudaril prizadevanje glede nadaljnje stabilne pridelave kakovostne in čim cenejše hrane, ohranjanje poseljenosti in ohranjanje kmetijske zemlje, trajno povečevanje konkurenčne sposobnosti kmetijstva in zagotavljanje paritetnega dohodka nadpovprečno produktivnim pridelovalcem. V letošnjem letu mora Ministrstvo za kmetijstvo podrobno pregledati od 600 do

700 predpisov ter jih primerjati oz. jih optimizirati s standardi, ki veljajo v kmetijstvu EU, prav tako morajo kmetijski strokovnjaki, po besedah ministra Osterca, pripraviti še temeljito analizo, kaj pomeni priključitev sedanjega slovenskega kmetijstva k EU. Ta analiza naj bi upoštevala sedanje stanje slovenskega kmeta in njegove kmetijske dejavnosti, prav tako pa naj bi ta analiza omogočila sprejem določenih ukrepov, ki bodo zagotavljali postopen vstop slovenskih kmetov v EU brez kakšne večje škode. Vsekakor bo potrebno čim prej zagotoviti strukturni delež porabe v proračunu iz sedanjih 2,8 % na 4,8 % v letu 1996 ter tako še dodatno pomagati in stimulirati kmete, ki kmetujejo v težjih pogojih.

SKG naj bi prihodnosti pomagalo slovenskim kmetom pri prehodu na evropski način kmetovanja predvsem z razumnim in ne prehitrim ukrepanjem, prav tako pa ni nobenih razlogov, da bi slovenskega kmeta iz kakršnihkoli političnih motivov strašili pred vstopom v EU, saj je ravno slovenski kmet dokazal, da je samo on na svoji zemlji gospodar in je s svojim preživetjem tudi omogočil preživetje slovenskega naroda v številnih težkih obdobjih njegove zgodovine, kot je bilo razbrati iz uvodnih nagovorov Lojzeta Peterleta, predsednika SKD in Ivana Omana, podpredsednika SKD ter Milana Dobnika, žalskega župana.

GREGOR URANIČ

z zimskega na letni obrok postopen, saj se živali počasi prilagajajo novi vrsti krme. Vzrok za nižjo vsebnost beljakovin v mleku v poletnem obdobju lahko iščemo v:

- preveliki količini beljakovin v obroku ob pomanjkanju energije
- neustrezni strukturi obroka (pomanjkanje vlaknine)

• nepravilni porabi mineralno-vitaminskih dodatkov

Ob upoštevanju vseh naštetih vplivov bomo dosegli ustrezen sestav in pričakovano količino mleka, živali pa bodo pri ustreznem krmljenju tudi bolj zdrave, s čimer bomo dosegli boljše plodnost.

Vodja tehnologije v TK Žalec,
Marjeta Zenko, dipl. ing. kmet.

VPRAŠANJE GOSPODU KROFLIČU

Gospod Kroflič, zanima me, s čim sem vas tako prizadela s člankom v "NOVEM TEDNIKU" z dne 23.3.1995, da ste šli na pošto z zahtevo, da se nam "SAVINJČAN" ne dostavi. Rekli ste, da se naj, v slučaju reklamacije, osebno obrnem na vas. Ker tega nisem reklamirala, ste prišli osebno groziti, da me boste tožili. Sodišče je javna ustanova, prosim izvolite me tožiti, ni me treba vnaprej obveščati o tem. Časopis "SAVINJČAN" je nadaljevanje prejšnjega "OBČANA", ki ga je izdajala Socialistična zveza. Spremenilo se ni nič drugega kot ime le tega in pokrovitelj. Upravljajo pa ga isti ljudje, ki so prej opravljali funkcije kot na primer vi. Kot predsednik mladine, socialistične zveze, funkcionar ZK, ste imeli privilegije in tudi nekaj besed pri tem. Ko je zapihal drugi veter, ste takoj preoblekli srajco, nadaljevali svoje delo in najbolj kritizirali ZK, verjetno zato, ker ste imeli zelo lagodno življenje v prejšnjem režimu. Spet je vaše nadaljnje delo, lahko rečem - nedelo, ki je polno intrig, dobro plačano. Mislite, da se vas še naprej ljudje bojijo - motite se! Obnašate se kot lastnik podjetja, ki izdaja "SAVINJČANA", ste zelo ponosni, da ste odgovorni urednik, ne zavedate pa se, da temu poklicu niste dorasli. Naj odgovorne osebe odgovorijo, kdo je dal zeleno luč, da še naprej delate pri mestni skupnosti, ker je znano, da vi in gospod Sadnik nista bila na volitvah 1992 izvoljena. Upam, da so na razpolago podatki takratnih volitev. Ker se gospod župan stalno zgovarja na kronično pomanjkanje denarja - pa sledeče: se je že kdaj vprašal, kako upravljajo denar mestna skupnost, ki ga dobi od občine. Naj predložijo račun, ki so ga plačali za načrt vzhodne obvoznice Žalca. Le-ta je bil naročen v Ljubljani, pa zaradi nestrinjanja

prizadetih stanovalcev, ni bil izveden. Z denarjem davkoplačevalcev naj upravljajo sposobni ljudje. Verjetno se bo kateri našel v žalski občini. Doslej so bili na tem položaju nesposobneži in zapravljivci. Svetovala bi svetnikom občine, naj ukinejo "SAVINJČANA" in mestno skupnost, ker to delo lahko opravljajo na občini. Če pa mestna skupnost mora biti, naj jo upravljajo sposobni ljudje. Denar, ki ga uporabite za te namene, pa porabite za prepotrebno ureditev objektov v Levcu - pločnike in semaforje ter s tem naredite ljudem vsaj znosno življenje. Na splošno je znano, kako se je poslavljaj izvršni svet. Kar jim ni uspelo zapraviti v času njihovega mandata, so se potrudili zapraviti zadnji teden: delitev denarnih nagrad, razna draga darila in celotedensko proslavljanje na račun davkoplačevalcev. Poskrbeli so, da so spraznili občinsko blagajno. Na vlogo, ki je bila napravljena pri mestni skupnosti glede ureditve cestišča na Partizanski ulici pa sledeče. Poslali so nestrokovno komisijo, ki je ugotovila, da je ulica lepo urejena, treba je le postaviti dva prometna znaka, kar so tudi storili. Postavljeni so tako nestrokovno, da, če bi vozili sami avtobusi, bi jih težko opazili. Vloga pa ni bila napisana glede ureditve ulice, pač pa, da se 0,5 m uredi cesta, ki je last občine. Sedaj pa so tukaj zelenice in postavljeni količki (ne pri vseh hišah). Da je tukaj enosmerna cesta je seveda to uredil prejšni predsednik KS, ki je rabil parkirne prostore za svoje štiri avtomobile, ki jih je takrat posedoval. Še sedaj ima parkirišče na cesti. To je velikim občanom znano, vendar nimajo korajže javno povedati.

MARIJA AMBROŽ
Partizanska 15, ŽALEC

GASILSKA SV. MAŠA NA DOBROVLJAH

Dne 30.04.1995, ob 16.00, uri je bila na Dobrovljah v podružni cerkvi sv. Janeza in Pavla gasilska - Florijanova sv. maša. Gasilsko sveto mašo je daroval g. Jože Zidanšek za vse pokojne gasilce. Na Dobrovljah so se zbrala gasilska društva iz vse braslovške župnije in to so: GD Parižlje - Topovlje, GD Braslovče, GD Letuš in GD Dobrovlje. Zbralo se je približno 60 gasilcev v svečanih in delovnih oblekah. Poleg teh pa se je zbralo precejšnje število faranov. Med sv. mašo smo lahko prisluhnili bogatim mislim g. Jožeta Zidanška in zelo lepemu in izbranemu petjem Dobroveljskih pevcev.

Po opravljeni sv. maši je GD Dobrovlje pripravilo v svojih prostorih veliko jajčerijo. Ob luščenju jajc so postregli še s hladnim pivom in brezalkoholno pijačo. Tako se je precej zavleklo in skorajda smo odšli domov po temi.

Dan nam je bil zelo naklonjen, imeli smo lepo vreme in prekrasen razgled na Savinjsko dolino. Tudi vi se kdaj povzpnete na Dobrovlje in si privoščite piknik ali pa sprehod po naravi. Vendar, ne pozabite! Vse odpadke odnesite nazaj v dolino in jih odvržite na primerno mesto. Skrbeti moramo za čisto okolje in poskrbeti, da bi bila narava čim bolj čista.

Poleg lepih Dobrovelj se boste naužili svežega, planinskega zraka in napašli oči po prekrasni Savinjski dolini.

Gasilska društva so zelo pomembne ustanove. Vedno so nam vedno pripravljene pomagati pri raznih naravnih nesrečah: ob požaru, poplavi,...

So situacije, ko gasilec s svojimi požrtvovalnimi, hrabrimi dejanji ogroža svoje lastno življenje, da lahko reši življenje ponesrečenca. Ljudje pa vedno godrnjamo, da premalo postorijo, ne pridejo pravočasno na požar, da ne varujejo dovolj dobro stanovanj, sušilnic, gospodarskih objektov... Vedno bolj in bolj se godrnja, ko gasilci pobirajo po vasi denar za novo cisterno, orodno vozilo, motorno brizgalno, za izgradnjo boljšega in modernejšega Gasilskega doma, in ko za novo leto vedno prinašajo koledar, da bi se jim dalo nekaj denarja v zahvalo. Ljudje pa že preiščujemo: "Če bom dal za gasilce denar, si zopet ne bom mogel privoščiti nečesa luksuznega".

Prav je, da se pomaga gasilcem finančno ali pa kako drugače, saj gre tukaj za naše splošno dobro. Nikoli ne vemo, kdaj jih bomo potrebovali.

Ko nas bo doletela nesreča, gotovo!

JANEZ BOŽIČ
Parižlje

NOVO!
SPIN & **Chemo d.d.**

Podjetje za prodajo blaga in storitev d.o.o.
TRGOVINA PARIŽLJE 72, BRASLOVČE
(bivša gost. Mirostan) tel.: 063 720-090

JUPOL 30 kg	2.700,00 SIT
PARKETOLIT - 1512 20 kg	5.000,00 SIT
BELTOP 4 l	4.100,00 SIT
BELTOP 0,9 l	955,00 SIT
BELTON 4 l	2.800,00 SIT
BELTON 0,9 l	715,00 SIT

Se priporočamo!

Smo Slovenci "Prispevali" Roške Kraške jame, drugi pa so ukazovali in pobijali?

KRVNIK JE SPREGOVORIL

Za Simo Dubajića smo (ponovno) slišali pred dobrimi šestimi leti, ko je bil v Kninu razvpiti miting tamkajšnjih (in drugih) Srbov. Človek s pisano življenjsko potjo in karadžičevskimi brki je takrat novinarjem večkrat omenjal, da je bil zaslepljen komunistični krvnik, ni pa povedal natančno, kaj je pravzaprav storil. Zdaj se ve: Simo Dubajić je vodil pomor ujetnikov v Kočevskem Rogu, če seveda lahko verjamemo pogovoru med njim in Nikolajem Tolstojem. Po njegovem pričevanju Slovenci niso niti ukazali, da je treba ujetnike pobiti,

Prolog: britanski raziskovalec, grof Nikolaj Tolstoj, je v svoji knjigi "Minister in masaker" obtožil vojaške oblasti, da so krive za pobjo desetisočev jugoslovanskih kvizlingov in njihovih družin, ker so jih predale jugoslovanski armadi. Sodišče mu je prisodilo velikansko odškodnino, grof pa je šel iskat dodatne dokaze - v takratno Jugoslavijo. V Beogradu se je pogovarjal s Simo Dubajićem, ki je bil leta 1945 star enainvajset let in je bil major jugoslovanske vojske. Sodeloval je v zaključnih vojaških operacijah v Sloveniji in v Avstriji, med drugim je ujel ustaško vlado in zajel generala von Loehra. Ni znano kdaj in kje je bil pogovor med Dubajićem in Tolstojem in kdo ga je zapisal, vsekakor pa postane zanimiv v tistem delu, ko se mladi major vrne iz Avstrije in ponovno poroča maršalu Titu; pogovor povzemamo od tu naprej.

Tolstoj: Kdaj ste se vrnili v Ljubljano?

Dubajić: Petindvajsetega maja sem bil v Ljubljani in predal raport maršalu Titu. Šel sem v vilo k njemu, da sem mu poročal, kaj se je tam gori dogodilo.

Tolstoj: Od koga ste dobili ukaz za izvršitev likvidacije?

Dubajić: Meni niso nič rekli. Jaz sem samo predal raport. Nič več. Tri, štiri ure smo bili tam na pogovoru. Jaz sem odšel, nato pa so opolnoči v moj hotel v Šentvidu prišli: Maček, Maks Bače, še nekaj Črnogorcev, eden od Rankovičevih

pomočnikov. Mislim, da je bil Jovo Kapičić. Ne vem natančno. Rekli so mi, da je treba vse (ujetnike) zgnati v Kočevski Rog in jih tam pobiti.

Tolstoj: Je Tito med pogovorom sploh omenjal usodo ujetnikov, ki so vam jih predali Britanci?

Dubajić: Ne. On ni vedel, kaj smo mi zgoraj (v Avstriji) počeli. Razen če ga ni pred menoj Hočevar o čem obvestil. Jaz sem prvi predal raport. Tam smo bili prisotni, zdi se mi, Tito, Hebrang, Ranković, Drapšin in jaz. Nihče drug. Pet nas je bilo.

Tolstoj: Kot ste opisali vso zadevo, je videti, da je ukaz za likvidacijo dal Tito?

Milka Planinc je izbirala

Dubajić: Seveda. Razen Tita ni mogel nihče sprejeti takšne odločitve. Če je obstajala njegova depeša "Nikogar se dotakniti," jo je lahko samo on preklcal.

Tolstoj: Medtem so ujetniki prispeli v Kočevje in so jih zaprli v šole. Se je sprva mislilo, da jih boste zasliševali?

Dubajić: Oni so tako mislili. Milka Planinc je bila v XI. dalmatinski brigadi, ki je izvršila masaker. Ona je odločala, kdo bo to opravil.

Tolstoj: To pomeni, da je ona odločala, kdo bo izvrševal usmrtnice?

Dubajić: Da. Zahtevalo se je, naj bodo to izključno prostovoljci in komunisti. Ona je bila komisarka.

Tolstoj: Komu je prišlo na misel, da se pomorjeni spravijo v kraške jame?

Dubajić: Verjetno Ivanu Mačku, ker je dobro poznal teren. Tam se je skrival glavni štab Slovenije med vso vojno.

Tolstoj: Ste bili med likvidacijo tam fizično prisotni?

Nalival sem se z bakarsko vodicco

Dubajić: Ne. Sedel sem spodaj pred neko gostilno, sprejemal raporte in pil bakarsko vodicco. Bil sem na martvo pijan, vendar ne izključujem možnosti, da sem prav jaz

ukazal, naj po poboju vržejo v jame razstrelivo, da ne bi kdo prišel ven.

Ne vem, ali so naši ljudje v Kočevju streljali trezni. Ampak ko so se vrnili od zgoraj, od jam, so bili nori. Popolnoma! Meni in drugim so govorili: "Mama, daj, jaz sem lačen, jaz bi pil, jaz sem jedel!" Strašne stvari! Takoj smo jih morali poslati na zdravljenje, obsedla jih je nekakšna partizanska božjast. Po določenem času so se streznili, nazaj pa niso več mogli iti. Bili so tudi taki, ki so ostali do konca tam: opravljali ta posel. Eden od njih je bil nesrečni Štambuk. Ta je novinarjem povedal, kako je šel nad jamo, kako je vse videl in kako se je zgražal. V drugi številki (časopisa?) je vse zanikal. Izpoved bi mu lahko pomagala, da bi se rešil zla.

Osebnne drame kot božja kletev

Streleskemu vodu je poveljeval Periša. Klicali smo ga Dinko in Ljubo. Ne vem, kako mu je zares ime. Kako je sam končal?! Imel je dva sinova, ki ga nista poslušala. V začetku ju je razvajal, kasneje je skušal biti strog. Starejši mu je nekoč vzel džip in se odpeljal s svojo družino. Vozaril se je naokoli. Ko je prišel domov, ga je Periša napadel. Nastal je prepir. Mali ga je udaril, nakar je Periša rekel: "Nikoli v življenju me ni nihče udaril in ostal živ!" Šel je v pisarno, pištote ni imel doma (bal se je sebe). Takrat je bil podpolkovnik ali polkovnik. To je bilo v Novem Sadu. Pisalo je v časopisih... Šel je v pisarno, vzel pištoto in se vrnil domov. Mali mu je odprl in ubil ga je takoj, pri vratih. Žena je prišla iz kopalnice, tudi njo je ubil. Drugi sin je skušal pobegniti s skokom skozi okno. Streljal je nanj in ga rani. Nato je ubil še sebe!

Tako se je končno po nekaj desetletjih žalostno končal masaker, ki se je začel v Kočevskem Rogu maja 1945 in ki mu je Periša poveljeval.

Tolstoj: Ste vi, partizani, v tej zmagovalni orgiji menili, da so ujetniki ljudje, ki jim je treba vzeti življenje?

Dubajić: Nikoli. Vedeli smo, da so ubijali vendar ne vsi. Prej, leta 1943, ko sem ujel bando VI. in VII. antikomunistične milice, sem rekel: "Sami odločite, kateri ste zločinci in kateri niste." Imel sem že izkušnje z ujetniki. In vedel sem, da se z vsemi ne zgodi zmeraj enako. Enkrat nastradajo, drugič ne.

Tolstoj: Kje ste bili v Kočevju nameščeni?

Dubajić: Morda v šoli. Ne vem; blizu železniške postaje. Kar se mene osebno tiče, smo bili ujetniki, ujetniki svoje vzvišene ideje, ki se je kasneje pokazala za zablodo. Da bi se iz tega nekako rešili, bi bilo najbolje, ko bi se srečali vsi, ki so bili vmešani v ta zločin (takrat nismo mislili, da je zločin), pa bi se vse sprte strani med seboj spravile. Dejstvo je, da nikakor ne moremo vzpostaviti prejšnjega stanja. Ne moremo vrniti ljudi, ki so umrli, ne moremo obtožiti tistih, ki so opravili nalogo, ker se niso zavedali, kam to pelje. Repatriacija, ektradicija ujetnikov v Jugoslaviji ni bila premišljena stvar. To je bil del rutinskega posla v vojni. Ujeti SOVRAŽNIKA in ga poslati tja, od koder je zbežal pred odgovornostjo. Tisti, ki so odgovorni, naj odgovarjajo, tisti, ki niso odgovorni, naj gredo domov. Kar se je kasneje zgodilo, je druga stvar. Če bi šli na to, da je pri takih stvareh zmeraj potrebno krvno maščevanje, potem niti en človek ne bi ostal cel na tej zemeljski obli. Zdaj razmišljati o maščevanju je bedno. Treba je poiskati rešitev, ki bo bolj pametna, bolj zdrava, bolj normalna, da bomo lahko živeli naprej.

Izjava Slovenske škofovske konference ob 50-letnici konca druge svetovne vojne

OSVOBODI NAS LAHKO LE RESNICA

Nacizem, proti kateremu so se borili partizani, in komunizem, proti kateremu so se borili domobranci, sta danes mrtva. Slovenski narod pa je končno uresničil svoj tisočletni sen, zato je resnično napočil trenutek sprave.

"Praznovanje konca druge svetovne vojne je za slovenski narod in državo izjemen izziv," je v izjavi ob 50-letnici konca druge svetovne vojne zapisala Slovenska škofovska konferenca. "Druga svetovna vojna v spominu našega naroda ni zapisana samo kot žalostno obdobje okupacije, temveč prav tako kot obdobje velike narodove razdvojenosti in bratomorne vojne. Ta rana narodnega razdora še ni zaceljena in bistvenih dejanj sprave tudi po 50-ih letih še nismo zmogli.

Slovenska škofovska konferenca je 13. marca 1990 nakazala bistvene naloge in stopnje sprave. Pri tem je izhajala iz prepričanja, da nas lahko osvobodi samo resnica. Ugotoviti je treba popolno in celostno zgodovinsko resnico o vseh dogodkih od začetka vojne do danes, saj so bili dogodki in dejanja med seboj povezani in samo iz te povezave si je mogoče ustvariti pravilnejšo podobo in pravičnejšo sodbo.

Nobenega dvoma ni, da je večina partizanskih borcev šla v boj iz domoljubja in volje po osvoboditvi slovenskega naroda. Partija pa je njihovo domoljubje zlorabila, ko je osvobodilni boj

izrabila tudi za revolucionarni prevzem oblasti.

Prav tako ni nobenega dvoma, da velika večina domobrancev ni hotela nič drugega kot svobodno in demokratično Slovenijo. Do spopada s partizani ni prišlo zato, ker bi bili domobranci želeli, da bi Slovenija ostala okupirana, temveč zato ker so nasprotovali temu, da bi v Sloveniji zavladal totalitarni komunizem.

Vse to je treba upoštevati, če hočemo biti čim bolj pravični v svojih sodbah. Zato moramo obsoditi tudi vse tisto, kar je bilo neprimerno, krivično ali celo zločinsko na domobranski strani. Tudi v vojnih razmerah ni vse dovoljeno. To velja za obe strani in za vsako je treba najprej ugotoviti, kaj se je res zgodilo.

Slovenska škofovska konferenca izraža svojo pripravljenost sprejeti nedvoumno moralno stališče do dogodka ali pojavnosti s katerekoli strani, ko je zadostno objektivno in pošteno osvetljen. S svojim izrekanjem o minulih dogodkih hoče samo služiti resnici, pravici in spravi. Ponovno obžaluje vse tisto, kar je bilo neprimerno ali zgrešeno

v ravnanju predstavnikov katoliške cerkve kot institucije, in se opravičuje vsem prizadetim, kot sta to že storila pokojni ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik leta 1977 in ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar leta 1990. Pet let je minilo od vzpostavitve demokratične ureditve, zato smo toliko bolj zavezani resnici, pravici in spravi. Sprava je možna, saj so imeli partizani in domobranci isti cilj: svobodno Slovenijo. Nacizem, proti kateremu so se borili partizani, in komunizem, proti kateremu so se borili domobranci, sta danes mrtva. Slovenski narod pa je končno uresničil svoj tisočletni sen, svojo samostojnost in državnost, zato je zdaj čas, da kot narod stopimo skupaj, obžalujemo vse zblode in trpljenje, priznamo vse svoje krivde, po možnosti poravnamo krivice in se zavežemo, da nam bodo v prihodnje nedotakljivo vodilo sožitje v miru, sodelovanje v pravičnosti in spoštovanje medsebojnih razlik v svobodi," je v izjavi, ki jo je podpisal nadškof dr. Alojzij Šuštar, zapisala Slovenska škofovska konferenca.

Trgovsko - gostinsko podjetje d.o.o.
Heroja staneta 4 ŽALEC,
tel.: 063 711-482

odpiralni čas:

VSAK DAN od 6.00 - 22.00

LINE NEDELJA IN PRAZNIKI od 7.00 - 21.00

UGODEN NAKUP:

- ☞ PAMPERS plenice.....1.589,00 SIT
- ☞ ARIEL 2,4 kg.....799,90 SIT
- ☞ ARIEL 4,8 kg.....1.179,90 SIT

KO NI NIKOGAR, JE TU RR ŽALEC!

IVAN DOLNIČAR

MED VOJNO SE NISMO POGOVARJALI O REVOLUCIJI

H komu naj bi se ob petdesetletnici osvoboditve izpod fašizma povabili na klepet, če ne k Ivanu Dolničarju, partizanu in poznejšemu generalu in, seveda, današnjemu predsedniku Zveze združenj borcev? Pogovor je potekal ravno v času priprav na, za nekatere sporno, obeležitev zgodovinskega spomina.

Kako se spominjate časa, ko še niste bili niti partizan niti general?

“Rodil sem se leta 1921 v vasi Šuica, ki leži kakšnih šest kilometrov severozahodno od Ljubljane. Bil sem sedmi ali osmi otrok - še sam ne vem natančno - v petnajstčlanski družini. Že z dvanajstimi leti sem šel služiti k večjemu kmetu. Pozneje sem se v Ljubljani izučil za zlatarja.”

Vojna vas je zatekla še zelo mladega...

“Že z devetnajstimi leti in pol sem se vključil v Osvobodilno fronto. Deloval sem na območju, kjer sem bil rojen. Ko sem bil odkrit, sem pod streli skočil skozi okno in zbežal v gozd, kjer sem se priključil partizanski enoti. V Dolomitskem odredu sem prešel pot od komandirja voda do komisarja čete. Pozneje sem bil v Kočevskem rogu v Brigadi Toneta Tomšiča, komandir zaščitne čete. V začetku leta 1944 bi me lahko našli na položaju komisarja 13. brigade Mirka Bračiča, nato kot komisarja 14. divizije, v kateri sem bil udeležen vsega, kar se je dogajalo na Štajerskem.”

O vas pravijo, da se vam je predal general Aleksander Lohr, ko se je s skupino armad E umikal iz Grčije...

“O tem je podrobno pisal Franci Strle v knjigi “Veliki finale na

Koroškem.” Res je šlo za veliko končnico, saj se je skozi širše območje celjske in mežiške kotline pomikalo 340.000 sovražnih vojakov, in seveda, veliko civilistov. Moje srečanje z general-podpolkovnikom Lohrom je bilo povsem slučajno. Takrat sem iz Zasavja na Koroško vodil 6. in 12. brigado. Ko smo se 9. maja zaustavili na Ljubnem ob Savinji, je prišel Lohrov sel, ki je iskal predstavnika Titove vojske. Lohr se je s pogajalcem želel sestati na Polzeli. Nisem pristal na mesto sestanka, marveč sem predlagal Letuš, ki je ležal na pol poti. In res, s šoferjem sva našla nekakšen avtomobil in se odpeljala v Letuš. Tam naju je že čakal general Lohr z visokimi štabnimi oficirji in zaščitno enoto. V gostilni Sulcer je Lohr predstavil svoje zahteve. Ker je hotel prosto pot za svojo armadno skupino do Avstrije, za kar bi pustil vse težko orožje, se o tem nisem imel pooblastila pogajati. Predlagal sem mu, da se lahko odpeljeva v štab IV. operativne cone v Topolšico. Z Lohrom sva se z muko res prebila do načelnika Petra Brajeviča.”

S tem za vas in za Lohra vojna še ni bila končana?

“Seveda ne. V štabu so potekala še dolgotrajna pogajanja, na koncu katerih je general Lohr vendarle podpisal listino o brezpogojni kapitulaciji. Večina nemških enot je položila orožje in vojaki so bili odpeljani v taborišča. Ko je štab IV. operativne cone odšel v Velikovec, se je Lohru uspelo prebiti v Bistrico blizu Pliberka. Po tistem, ko je videl, da je bila razbita zadnja nemška enota pri Poljani, in da so bili ustaši in četniki prisiljeni k predaji na Libuškem polju, se je tudi sam predal 17. angleškemu topniškemu polku. Bil je mož beseda. Pozneje, ko je partizanska vojska zahtevala njegovo izročitev, se je sam odločil, da preide v naše

ujetništvo. Spet sem šel z manjšo enoto v Grebin po generala Lohra in ga, po krajšem zapletu, predal 3. armadi v Mariboru.”

Kaj je bilo z generalom Lohrom pozneje?

“Leta 1946 je bil po sojenju v Beogradu ustreljen. Bil je odgovoren za mnogo vojnih grozodejstev. Konec koncev je bil Lohr tisti poveljnik, ki je s svojo letalsko enoto z napadom na Poljsko leta 1939 prvi začel drugo svetovno vojno, bil je tisti poveljnik letalske enote, ki je 6. aprila napadla Beograd, bil pa je tudi general, ki je 15. maja zadnji končal drugo svetovno vojno. Po desetih ali enajstih dneh je napolnil šestdeset let.”

Zakaj ste ostali v vojski?

Po tem, ko sem bil s 14. divizijo nekaj časa na razmejivni črti v Dravogradu, sem skupaj z njo, 1. julija 1945, odšel v Vojvodino. Najprej sem želel iti na svoje in študirati neko tehnično usmeritev. Vsi častniki pa smo morali podpisati izjavo, da bomo v vojski ostali doživljensko. Najprej je 14. divizija imela štab v Zrenjaninu, nato pa je bila premeščena v Zagreb.”

Takrat še niste imeli čina generala?

“Ko so me premestili iz Zagreba v ministrstvo v Beograd, sem bil podpolkovnik. Pozneje sem bil komisar šole za zvezo, od 1951 leta do 1967, pa sem bil pomočnik letalskega korpusa. Sledilo je mesto načelnika Vojaške akademije Vojnega letalstva v Zadru. Dvanajst let sem bil sekretar Sveta za obrambo SFRJ. Leta 1982 sem učakal upokojitev kot generalni sekretar Predsedstva SFRJ. Drugi dan po tistem, ko

Na Josipa Broza - Tita ima General Ivan Dolničar samo lepe spomine. Spoštuje ga za vse tisto, kar je naredil med vojno in ker mu je po vojni uspelo držati vse danes sprte narode v miru. Dolničar se Tita ne spominja kot tirana, še več, nekajkrat je bil povabljen, da je privatno preživel dan z njim. V razgovorih je bojda veliko vedel...

sem dobil odločbo, sem odšel v Ljubljano.”

Kaj boste počeli, ko ne boste več predsednik ZZB?

“Predsednik ZZB z mandatom petih let sem od 1990 leta. Kmalu se bom posvetil ženi in sebi, doma, na Rečici ob Savinji. Imam veliko hobijev...”

Kakšni občutki vas navdajajo ob obletnici osvoboditve?

“Vesel sem, da smo premagali sovražno silo, navdajajo pa me tudi občutki grenkobe, ker se danes naš boj podcenjuje in se hoče izničiti, kot da ga sploh ni bilo. Del državne oblasti nima pravega posluha do obeležitve zmage nad fašizmom. Upam, da se ne bomo osramotili pred predstavniki veteranskih organizacij, zavezniki in vojaškimi oddelki sosednjih držav in da bo Slovenija s ponosom praznovala svetovni dogodek.”

Torej partizanstvo ni pravilno ovrednoteno?

“Partizanstvo je ovrednoteno. Zgodovinske ocene so jasne. Zavezniki nam partizanstvo priznavajo kot častno dejanje. Nekateri govorijo, da je Komunistična partija zlorabila vojno za revolucijo. Med vojno se nismo pogovarjali o revoluciji, res pa nismo želeli povratka na stari sistem.”

ZZB združuje vse borce, internirance, aktiviste OF, izgance in invalide vojne. Trenutno šteje organizacija 60 tisoč članov, vendar jih vsako leto precej umre. Status borca ne more imeti nihče, ki ni bil vključen v NOB, lahko pa se v ZZB vključijo mlajši kot pridruženi člani.

FRANC FURLAND

OBLIKOVANJE IN TEHNIČNA OBDELAVA OGLASOV GLAS
Slovenske
VSE PRAVICE PRIDRŽANE

NOVI MODNI POUČENKI

Novo modo spoznaš bolj poredkoma po velikih novostih in večkrat po drobnih, svežih poudarkih, ki si jih kaže najprej zapomniti. Na naši današnji modni strani

modna abeceda seveda sploh še ni pri kraju, prav gotovo pa je to, kar vidite, obvezna in pogosto nepogrešljiva sopotnica novih modnih časov. Našejmo te novosti v enem šopku, vi pa si jih razčlenite po posameznih fotografijah. Umetni in seveda tudi pravi BISERI.

Začeli so se že pred nekaj meseci,

pospremili nas bodo tudi letošnjo pomlad in v poletje. ČIPKE - včasih nežne in prosojne, kot pri oblačilih iz hiše

Dolce & Gabbani, včasih rustikalno skvačkane, kot pri Marielli Burani in še marsikom.

VOZLANJE - priročno in funkcionalno, neredko tudi koketno.

OBSIVANJE ROBOV - Laura Biagiotti ga je podpisala prva, zdaj ga vsi množično kopirajo; lahko ga uporabite tudi sami za osvežitev lanskega jopiča ali krila. MODRA BARVA - moderne so vse, začeniš z oceansko modro, prišli pa so tudi novi, zelo sveži odtenki. ZLATO - kdo bi verjel, res je spet tu, po njem

se je stožilo zlasti Italijanom. Zlati so dodatki, zlate so cele ploskve, vse se zlato lesketa! DEBELI PODPLATI če smo se jih zbalili pri čevljih, si jih dovolimo vsaj pri poletnih sandalih, tako tipično modni so! AFRIKA - kaže, da je ne bo nikoli

konec. Ponavlja se že šesto poletje zapovrstjo in spet z enako silovitostjo. NARAVNI MATERIALI - konoplja, juta, šibje, slama so veliki zaščitni znak poletja, ki prihaja. CVETJE, natančneje, OTROCI CVETJA - novi hipiji bodo na juriš osvojili Evropo.

M. Z.

UMETNOST RAZUMEVANJA

ZAUPANJE

Tako izrazito pomembna in nežna beseda, tako tankočutno čustvo je to zaupanje... Lahko je vir in tudi pogoj za srečo, lahko pa je tudi v veliki meri vzrok za prizadetost, za bolečino. Ljudje, ki jim je zaupanje pohojeno, ponavadi postanejo ciniki; kaj je pravzaprav cinik drugega kot nekdo, ki je bil idealist, pa so mu ideali porušeni? Na žalost cinik ne opazi, da s svojim cinizmom ruši ideale drugim, da si njegov cinizem sam ustvarja naslednike. Zdi se mi, da niti cinizem niti idealizem nista povsem realna pogleda na svet. Toda nisem hotel govoriti o tem. Včasih me zares prehitro zanese. Zaupanje torej: ali se kdaj vprašamo, v kaj sploh zaupamo? Da nam bo nekdo vedno in vselej stal ob strani, ko ga potrebujemo? Da nam bo nudil tolažbo in nam povedal stvari, ki jih želimo slišati v trenutku obupa, čeprav bi to včasih pomenilo, da bi se nam moral zlagati (in ko bi spoznali, da je tolažba bila laž, bi zagotovo postala ničvredna), ali pa zaupamo ravno v to: v iskrenost in poštenje nekoga, v njegovo spoštovanje do nas? Zaupanj je več vrst. Morda bi se morali najprej vprašati, če lahko zaupamo vase. Včasih se jezimo na ravnanje nekoga in pozabimo ali pa ne vidimo, da bi sami na njegovem mestu ravnali enako... Si lahko zaupamo? Nam prijatelji lahko

povedo svoje skrivnosti pa jih ne bomo izdali; bomo znali uvideti, če nekdo potrebuje pomoč, ne da bi nam povedal, in mu pomagati na čim manj vsiljiv in tem bolj nesebičen ter spontan način; smo pripravljeni tvegati vsaj nekaj lastnega udobja in se potruditi za nekogaršnje korist... In končno: če zaupamo v svoje principe, načela, stališča če se sploh natančno zavedamo, kakšni ti principi so (da ne postanemo avtomati za izgovarjanje svojih stališč in jih ne ponavljamo kar v tri dni); morda celo to, da smo pripravljeni svoje principe kdaj pa kdaj precediti, preveriti, prevetriti, jih dopolniti ali pa oklesati, če ugotovimo, da so nepopolni, nedosledni, neustrežni? Čeprav lahko menjanje principov z vidika drugih ljudi povzroči nezaupanje, obvelja kot nedoslednost?... Zato pa je verjetno najpomembnejša čista iskrenost in spoštovanje, pogovor, kazanje sebe. To so le stare resnice, stari pregovori, stara spoznanja, ki jih v bistvu ve vsakdo, a jih ne čuti v svojem srcu, jim ne zaupa, jih ne zna uskladiti z vsakodnevnim prilivom modernih modrosti ali neumnosti. Kdor ne spoštuje sebe, ne more ljubiti drugih. In kdor ne zaupa sebi, bolje, da ne pričakuje, da bo lahko zaupal drugim.

PETER ZUPANC

Uncle Sam

ekskluzivna prodajalna

PEGY d.o.o.

Ivanke Uranjek 3, ŽALEC

(pri stari OŠ) tel.: 063 715-024

odprto: 8.00 - 19.00, sobota 8.00 - 12.00

GENERALNI ZASTOPNIK IN DISTRIBUTER
ZA SLOVENIJO IN HRVAŠKO

VRHUNSKA AMERIŠKA ŠPORTNA MODA
ZA PROSTI ČAS, FITNES IN BODYBUILDING!

Obiščite nas in se prepričajte o ponudbi!

JOŽE GROBLER - VAŠ NEZNANI ZNANEC

Veliko je poti v našem življenju, za katere vemo samo mi. Kaj nas privede, da si izberemo takšno ali drugačno pot? Je to usoda ali naša lastna volja? Odgovor bi težko našli. Vemo le to, da dve poti v življenju nista enaki in da na njej, kljub sopotnikom, vedno ostanemo sami s seboj!

Za pogovor, iz katerega je nastal zapis, ki je pred vami, sva s sogovornikom, Jožetom Groblerjem, našla čas, ki zanj ni bil najbolj primeren, kajti za njim je bilo delo v nočnem programu iz studia Radia Maribor za Radio Slovenija do petih zjutraj, ob enajsti uri se je moral udeležiti nekega sestanka v Žalcu, od dvanajste pa do devetnajste ure je vodil program in napovedoval na radiu Šmarje pri Jelšah.

Zakaj odločitev, da ga predstavim v Glasu Savinjske? Dva razloga sta botrovala tej odločitvi; zibelka mu je stekla v Savinjski dolini v Lokah pri Šentjurju ob Taboru, s svojimi pevskimi sposobnostmi pa se je prebivalcem doline zelenega zlata v Žalcu pred nedavnim predstavljal v vlogi Mirana Svetlina v opereti Planinska roža. Za petje pravi, da je njegova prva ljubezen, kajti želel je postati operni pevec, bolezen pa mu je to, na žalost, preprečila. Glavno moško vlogo v Planinski roži je prvič pel pred dvanajstimi leti. Zatrjuje, da "je rad zraven", in da mu je sodelovanje v tem projektu v veliko veselje, čeprav je bilo večkrat izredno naporno. Še posebej takrat, ko je dopoldne govoril na radiu, popoldne in zvečer pa sta bili po dve predstavi. Sam trdi, da se zaveda, da je malce pretiraval in da se je oglasilo tudi njegovo zdravlje oz. glasilke, ki so potrebovale že čisto prave injekcije. Tako se je njegov

bogat koloraturni tenor spet oglasil. "To pa je že neumnost, ki si jo bom le stežka odpustil in se mi že po malem maščuje. Človek pač ni stroj, pa tudi s strojem si ne moreš privoščiti vsega...", je nadaljeval svojo pripoved, ki se je še vedno vrtela okrog glasbe. Pred nekaj tedni je skupaj z bratom, prijateljem iz študentskih let ter Jožetom Galičem začel z delom v kvartetu, ki bo najverjetneje nosil ime Ajda.

Glasba je stalnica v njegovem življenju: po gimnaziji in glasbeni šoli, ki ju je obiskoval v Celju, je končal študij na pravni fakulteti v Ljubljani, medtem pa pel v zboru Slovenske filharmonije, pri Slovenskih madrigalistih in v študentskem oktetu. Pot pa ga je vodila tudi v zahodni Berlin, kjer je delal kot turistični delavec.

Ko sem ga povprašala, kaj bi dal na drugo mesto v svojem življenju, je brez premisleka dejal: "Delo na radiu in takoj za tem na televiziji, kjer sodelujem v razvedrilnem programu, v oddaji Po domače." Ob tem sem se nehote spomnila, da so kolegi, ki so z nestrpnostjo pričakovali njegov prvi nastop na malih ekranih, v šali dejali, da si bodo morali odslej kupiti širši televizijski ekran, da se bodo njegovi brki videli v celoti...

Meni, da je dobro, če lahko delaš na različnih radijskih postajah, kajti vsaka "dih" po svoje in z njo tudi napovedovalec oz. voditelj. "Tako sem na Radiu Šmarje - Štajerskem valu bolj sproščen kot na drugi radijski postaji. Za Radio Maribor moram reči, da je moj neizpiti izziv. Le v nočnem programu lahko dam poslušalcem tisto, za kar se vedno znova pripravljam. Preden sedem pred mikrofonom, preberem tudi po več knjig, da lahko z njimi klepetam o določeni temi."

V življenju najbolj prezira zavist, kajti eni se na vse mogoče načine borijo, da te onemogočijo. Želi delati ob sposobnih in pametnih ljudeh, želi dajati in sprejemati vse dobro. Spomnil se je dogodka

po humanitarnem koncertu v Žalcu, ko mu je prijazna dama izrekla preprosto besedico "hvala". Bil je tako presenečen, da se v tistem trenutku sploh ni njej prav tako zahvalil za lepo gesto. Če bo omenjena dama prebrala te vrstice, ji iskreno zahvalo izreka danes!

Do življenja ima vedno pozitiven odnos; pri vsaki stvari, tudi če je slaba, vedno poišče najprej dobro plat. Njegov slogan se glasi: VSE TEŽAVE PREMAGOVATI Z

VEDRINO DUHA IN KJER JE VOLJA, JE TUDI POT! To je stavek, ki ga boste velikokrat slišali na tem ali onem radijskem valu. Le gumb je potrebno malo vrteti levo ali desno, če pa boste hoteli videti njegove brke, lahko pogledate kar na fotografijo, s katere se vam smeji neznanec, Jože Grobler.

MARIJANA NOVAK

MELANHOLIJA

Žalostno umolknem kadar spregovorijo ljudje, ki so lačni kruha, v srcu pa poznajo le globoko bolečino. Je moč nasititi ta bitja z veliko miru in nežnostjo? Nemočno in plašno spregovorim. Le samotnež dalje sanja, a on je svojevrsten čudak. Nekdo se nekje nemo nasloni na ramo, vendar vselej molče srčne požirek bližine. Drzen je njegov korak, kajti rad ima reko, nebo, skalo, cvet in sledi dobre roke. Gre čez vodo za spremljevalcem svojega težkega gnezda. Ustavi se in že ve, da bodo noge morale v bližino isti hip, ko se moč pogrezne v tišino. Koliko ptic se ustavi hrepeneče nad reko in da svojo sled gnezdu? Kot on, če žanje njegov sad bel spremljevalec.

MAKRO

VULKANIZACIJA, PRODAJA IN SERVIS
AVTOMOBILSKIH PNEVMATIK
ŠTEFANČIČ

Valerija - Dejan

Arja Vas 10, Petrovče, tel.: 063 707-051

- + pooblaščen prodajalec avtoplaščev **DUNLOP**
- + avtoplašči vseh cenovnih razredov:
od obnovljenih do znamk vrhunske kakovosti:

MICHELIN

- + brezplačna montaža pri nas kupljenih avtoplaščev
- + avtokozmetika, olja PROTON, CASTROL in VALVOLINE
- + aluminijasta platišča
- + možnost nakupa na 5 čekov brez obresti!

Za vas smo na voljo vsak dan med 8.00 in 19.00 uro, ob sobotah med 8.00 in 13.00 uro.

DA BO VAŠA VOŽNJA VARNA IN PRUJETA!

POZDRAVLJENI PRIJATELJI PSOV

V novem časopisu se vedno najde nekaj prostora tudi za kakšno novo rubriko, katerih se stari, že uveljavljeni časopisi, tako radi izogibajo, pa čeprav je za njih še tako veliko zanimanje. Zato smo se v uredništvu Glasa Savinjske odločili, da najdemo in odstopimo nekaj prostora rubriki katero je naš lektor poimenoval "KRAMLJANJE S KINOLOGOM". V njej vam bom skušal na kratek, vsem razumljiv način, predstaviti pri nas čimveč že razširjenih kakor tudi novih pasem našega najstarejšega prijatelja - PSA. Da pa ne bi predstavljali samo pasem, ter da bi bila rubrika čimbolj zanimiva, bom napisal nekaj tudi o povsem vsakdanjih problemih s katerimi se srečujemo lastniki psov, vse od nakupa psa, nege mladiča, vzdrževanja odraslega psa pa vse tja do razstav. Ob tem si želim, da bi to rubriko oblikovali skupaj, zato vas že danes vabim, da se mi oglasite z vašimi predlogi oziroma željami. Pišite mi na naslov uredništva, s pripisom: "Kramljanje s kinologom". Z veseljem bom upošteval vse vaše želje in predloge. Toliko za uvod.

Sedaj pa se vrnimo k našemu najstarejšemu prijatelju, za katere ga znanstveniki še danes

ne vedo, kje je pravzaprav nastal. Enotni so si le v tem, da se je zgodovina udomačenega psa pričela pred najmanj 10000 leti, mogoče že celo pred 35000 leti. Arheologi so odkrili okostja psov v Angliji, na Danskem, v Nemčiji, Turčiji, Izraelu, Iranu, na Japonskem, v ZDA, na Češkoslovaškem pa tudi na Ljubljanskem barju. Ostanki so bolj revni, zato je težko rekonstruirati tedanjega psa, ugotovljeno je le, da so bili tiste čase psi manjši od ostalih divjih vrst. Pes spada v družino kanidov, to je psom podobnim živalim in se imenuje CANIS FAMILIARIS. Prednik psa pravzaprav še ni dokazan, vendar pa znanstveniki v zadnjem času najraje zagovarjajo tezo, da je pasji prednik divji volk. Do teh zaključkov so prišli s proučevanjem skeleta, notranjih organov, zobovja, življenjskih in prehranjevalnih navad. Njegovi najbližji sorodniki so ob volku še lisice, šakali, kojoti in divji psi (dingo). Vsi živijo v tropih, imajo podobno zobovje in podobne prehranjevalne navade. Bodi za prvič dovolj. Malce smo si ogledali zgodovino psa in njegove sorodnike, v prihodnji številki Glasa Savinjske pa bomo spregovorili o tem, kako kupiti psa.

ANDREJ KOČAR

Dela na umetni plezalni steni v telovadnici OŠ Zalec so v zaključni fazi. Stena bo namenjena treningu bodočih športnih plezalcev in alpinistov ter izvedbi tekmovanj.

Foto: S. J.

Znano - neznano

LOVSKI DOM - GOZDNIK - KOTEČNIK - BUKOVICA

Ko pridemo do nove ceste, ki vodi na Lovski dom Gozdnik, lahko pot nadaljujemo po cesti do Lovske kočice in Kotnikove domačije (Pongrac 132), kjer dobimo žig. Če smo pot prekinili v dolini, jo lahko nadaljujemo z avtom, saj nas lepa cesta pripelje iz Zabukovice do Matijeveca in križišča ceste za Lovski dom in Mrzlico. Odpeljemo se do Lovskega doma ali Kotnikove domačije, od koder nadaljujemo pot peš preko Malega Goznika na sam vrh (1092 m). Tu najdemo bivak in vpisno knjigo z žigom. Na samem vrhu najdemo v začetku maja čudovita rastišča noric, kakor še drugače imenujemo veliki zvonček. Z jase ob bivaku je čudovit razgled na Savinjsko dolino in Zabukovico.

Z vrha vodi pot v tri smeri in sicer: v Zabukovico nazaj po isti poti; pot preko Gradišča in Festunga proti Jozeljnovim - sedaj Beškovnikovim. Tu najdemo na sedlu spomenik padlemu borcu. Od tod vodi po novem markirana pot na vrh Kotečnika. Tu najdemo na razglednem grebenu žig za 24-o točko. Na poti tja so zanimive jame, v katerih so najdeni ostanki kosti neandertalcev na našem območju (v Apnerjevi in Guzejevi jami). Od tod se je najbolje vrniti nazaj do Beškovnikovih (Jozeljnovih), od koder se spustimo do Zalokarjevega križa. Od tod nadaljujemo pot preko roba Kurje vasi, skozi vas Zabukovico, Odele, Oblakovih, do 25-e kontrolne točke na Bukovici. Dostop je možen tudi drugače, o njem pa naslednjič. Pa srečno pot!

Veljko Petranovič

KOŠARKA JE MOJE ŽIVLJENJE

Verjetno ni ljubitelja košarke, ki ni slišal za Veljka Petranoviča. O njegovi športni poti in košarki smo se pogovorili pred finalnimi tekmami letošnjega prvenstva.

Čprav Vas ljubitelji košarke v Savinski dolini dobro poznajo, prosimo da se predstavite.

Sem Veljko Petranovič, rojen 24. avgusta 1959 v Drnišu. Leta 1974 so me povabili v Zadar, da tam igram košarko. Tako sem kar petnajst let igral za Zadar. Štiri leta sem bil njihov kapetan. Leta 1986 sem z Zadrom osvojil naslov prvaka v jugoslovanski ligi in z jugoslovansko reprezentanco tretje mesto na svetovnem prvenstvu v Španiji. Po prvenstvu sem odslužil vojaški rok, eno leto igral za Olimpijo, dve za Novi Zagreb in se potem vrnil v Zadar.

Kako je prišlo do Vašega igranja za Polzelo?

Leta 1992 sem bil pri Zadru prost igralec, tako imenovani "višek." S tem se nisem strinjal in v časopisih so izšli moji intervjuji. Po enem izmed njih me je poklical Danilo Senič. Vprašal je, če želim igrati za Polzelo. Prišel sem v Žalec in v dveh minutah je bil dogovor sklenjen. Nisem vedel, niti kje je Polzela niti kako se imenuje moj novi klub. Hotel sem ostati samo šest mesecev, a se je

zasukalo drugače. Tu sem že dve leti in pol, pogodba pa me veže še dve leti.

In kako se počutite med Savinjčani?

Super! Ljudje in soigralci so me dobro sprejeli, igram dobro, tako kot cela ekipa. Rezultati v prejšnji sezoni so bili nad pričakovanji, ravno tako tudi letos. Mislim, da je zadovoljstvo obojestransko.

Polzela je kljub vsemu podeželje. Bili ste vajeni živeti in igrati v večjih mestih in klubih, kot sta Zadar in Olimpija.

Ni važno, kje igram, v vasi ali mestu. Glavno je, da klub in okolje delata skupaj, z roko v roki. Zato so tudi rezultati dobri. Zelo sem ponosen na priznanje KS Polzela, ki sem ga prejel lansko leto, za razvoj športa in krajevne skupnosti.

Uprava kluba je do igralcev korektna, obveznosti so poravnane, tako da smo igralci zadovoljni. Dobro sodelujemo tudi z našimi navijači, "Hmelj boysi", ki so naš šesti igralec. Tu je še posebej izražena želja, da se tudi vas lahko enakomerno kosa z mestom.

Kakšni so cilji v prvenstvu?

Drugo mesto je za vse presenečenje. Po tekmovalni plati so rezultati nad pričakovanji. Potrebno se je zavedati, da je Polzela klub, ki

prihaja. Tu je veliko mladih igralcev, ki lahko z dobrim delom veliko dosežejo. V finalu z Olimpijo nimamo velikih možnosti. Če bi se igrala samo ena tekma je možno presenečenje, tako pa ne. Realno gledano bi lahko imel naslov prvaka za klub prej negativne kot pozitivne posledice.

Možnosti Kovinotehne Savinjske Polzele v mednarodni konkurenci?

Največji problem je vsekakor premajhna dvorana. Realne možnosti današnje ekipe v evropskih pokalih sta prvi dve koli. Za kaj več, bi se moral klub igralsko okrepiti.

Ali realno lahko od Kovinotehne Savinjske Polzele v naslednjih letih pričakujemo še boljše rezultate?

V dveh letih in pol kar sem tukaj, je klub zelo napredoval. Kakšna bo kadrovska politika kluba, ne vem. Prepričan sem, da se bodo trudili pripeljati okrepiteve. Z dobrim delom bi v naslednjih treh, štirih letih Polzela lahko postala zelo dober klub. Po tekmovalni plati je potrebno priložnost iskati v pokalnem tekmovanju, ker je tu lažje priti na vrh, kot v prvenstvu.

Kako dolgo boste še vztrajali na parketu?

Dve leti zagotovo še, kaj bo potem, je zelo težko reči. Vse je odvisno od počutja. Menim, da bom igral še kakšno leto ali dve za tem.

Kaj načrtujete po zaključku aktivne kariere?

S košarko sem rasel. Pravzaprav je moje življenje. Zato želim tudi po končani karieri ostati v njej. Kot trener, funkcionar ali manager. Najraje bi se poizkusil kot trener.

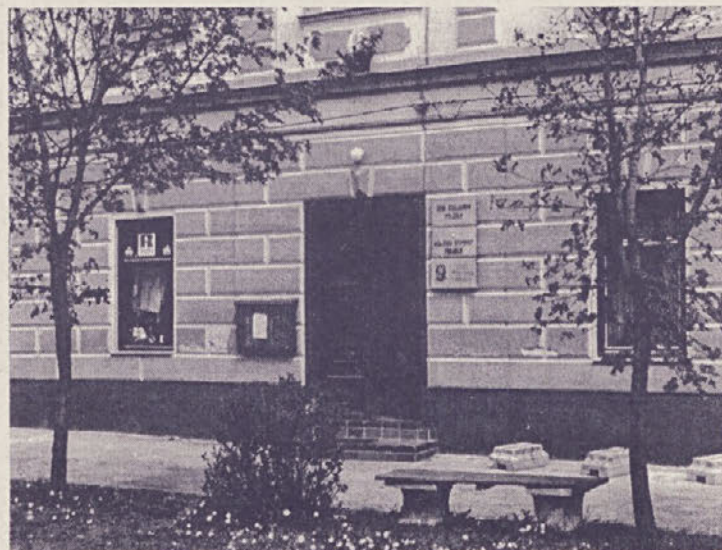
Boste ostali na Polzeli?

Zakaj pa ne! Meni, otrokom in ženi je tu všeč. Vživeli smo se v okolje. Ni mi važno, če živim ob morju ali v notranjosti. Važno je le, da je delo. Zato sva z ženo na Polzeli tudi odprla športno trgovino "DEVETKA".

Se po vašem odhodu s parketa bojite za prihodnost košarke na Polzeli?

Ne. S takšnim pristopom k delu v klubu se za prihodnost košarke na Polzeli ni bati. Na Polzeli bo zrastle še veliko mladih Petranovičev!

I. J., S. J.

V PROGRAMU VTV

Vaša televizija - kanal 52
telex: (063) 854 268
telefon: (063) 854 405

Vsakih štirinajst dni se vam v časopisu Glas Savinjske predstavi tudi VTV s svojim programom, ki se vam obeta prihodnje dni, natančneje od 10. do 24. maja.

K malim zaslonom so še vedno vabljene gospodinje, ki imajo veselje s pripravljanim hrane. Ideje lahko dobijo ob ogledu kuharskih nasvetov, vsak petek ob 20.05 uri.

Pravijo, da je glasba življenje. Tega se zaveda tudi glasbeno uredništvo Vaše televizije, saj se trudijo popestriti življenje z dobrimi in prijetnimi glasbenimi oddajami. Ob sredah se ob 20.05 izmenjujeta oddaji **Naj spot**, ki jo vodi glasbeni urednik Robby Bratuša in **Video top** z Alešem Uranjekom. Že nekaj tednov pa na svoj račun pridejo tudi ljubitelji narodnozabavne glasbe, v oddaji **Med prijatelji**. 20. maja si boste lahko ogledali tudi mesečno oddajo **Alfi v gosteh**. Tokrat se bo ta znani Slovenec napotil v gostišče Mont Paris.

Omembe vreden je tudi posnetek koncerta skupine **Šank rock** - v živo, pred izidom CD plošče v angleškem jeziku za evropski trg pri založbi Long Islands. Oddaja bo na sporedu v soboto, 13. maja, zvečer.

Praznovanje konca druge svetovne vojne je za slovenski narod in državo izjemen izživ. Druga svetovna vojna v spominu našega naroda ni zapisana samo kot žalostno

obdobje okupacije, temveč tudi kot obdobje velike narodove razdvojenosti. V nedeljo, 14. maja, v sklopu ponovitev tedenskih oddaj, si lahko ogledate posnetek pogovora na temo **Nemška kapitulacija v Topolšici**. Oddajo pripravlja Vlado Vrbič, sodelujejo pa Ivan Dolničar, dr. Milan Ževart in Anica Podlesnik.

In, ker smo ravno pri zgodovinskih in kulturnih prireditvah, naj omenimo še pogovor v studiu z **Jerco Mrzel**. Od nekdanje poezije govorila na poseben način. Živo. Prehodila je veliko gledaliških odrov, preigrala veliko dramskih vlog in preživela veliko dramatičnih situacij. V teh dneh praznuje svoj rojstni dan in 50 letnico osvoboditve. Tudi njen oče je padel v bojih. Spraševala se je, odkod pride toliko zla, da lahko nastane nacizem. Dandanes ima svoje poslanstvo - kazati iskren obraz dobremu in zlu. Pogovor, ki je del njene kulturne turnee na temo **Pot do mojih ljudi**, bo vodila Slovenjgračanka, Darja Vrhovnik, v ponedeljek, 15. maja, ob 20.05 uri.

Otroci! Vsak dan ob 19. uri je program rezerviran samo za vas: risanke, "Gameswatch" in "V 80. dneh okoli sveta." Ob petkih pa **Miš-Maš** ob 18. uri.

Poleg tega vam na kanalu 52 - Vaše televizije ponujajo na ogled še: **filme, nadaljevanke, igrane serije, izobraževalne in duhovne oddaje, informativni program - VTV Magazin, Športni torek, Avtodrom, Gremo v kino in še in še.**

Pri Vaši televiziji se torej dobro zavedajo, da je pri televizijskem ustvarjanju treba še posebej paziti na aktualnost, univerzalnost in ažurnost. Zato vam za prihajajoče majske dni ponujajo res pester in zanimiv program. Vi pa ste - kot vedno - vabljene k ogledu!

Prostor za novi rehabilitacijski center so našli v Lazaretu na slovenski obali

DOBRA MISEL - KLIC SLOVENSКИH PARAPLEGIKOV

Misel je mati dejanj. Dobra misel je gibalno ustvarjalnega življenja in pot k sreči vsakega naroda.

Slovenski paraplegiki so se vedno trudili biti ustvarjalni člani slovenske skupnosti. Ni težko biti ustvarjalni, mogoče je tudi kvalitetno živeti, čeprav je telo še tako prizadeto, poškodovano. Svoje moči so si petindvajset let, leto za letom, nabirali v rehabilitacijskem centru v Pineti. Vsakoletna obnovitvena rehabilitacija jim je pomenila neprecenljivo darilo, saj so se domov vračali polni energije, vitalnosti in življenjskega optimizma.

In kaj je obnovitvena rehabilitacija?

To so vsakoletni rehabilitacijski programi, ki so za paraplegike nujno potrebni, da bi ohranili zdravstveno stanje in telesno kondicijo. Po drugi strani preprečuje sekundarne invalidnosti in bolezenska stanja, ki so povezana s poškodbami paraplegikov in tetraplegikov. Pineta jim je bila nasilno vzeta, zato so s skupnimi močmi poiskali nov kotiček, ki bo njihov drugi dom, na slovenski obali v Lazaretu pri Ankaranu.

Slovenija slovenskim paraplegikom za izgradnjo doma v Lazaretu

Rehabilitacijski center v Lazaretu bo omogočal in dopolnjeval rehabilitacijo, ki ni nikoli končana, saj jo je potrebno stalno obnavljati, da je popolna in kompleksna. Center bo grajen po evropskih standardih in, glede na okolje, idealen za bivanje in življenje invalidov vseh kategorij in njihovih družin.

Slovenija je dežela tisočih lepot, samo eno teh bodo oživel za tisti sončni žarek, ki bo nas ogrel vse in naše družine pa tudi vas, še neznane prijatelje, ki boste podali roko.

Čaka jih težka naloga, vendar vsebinsko bogata!

Začeli bodo graditi slovenski REHA CENTER in verjamejo v ta projekt, saj jih vodi DOBRA MISEL - MATI DOBRIH DEJANJ!

Torej, osnovna naloga projekta DOBRA MISEL je zbrati sredstva za izgradnjo doma paraplegikov v Lazaretu pri Ankaranu in zato po Sloveniji organizirajo raznovrstne prireditve, ki pomenijo klic k sodelovanju vsej slovenski javnosti. Ena takšnih bo tudi v sredo, 10. maja, ob 19. uri v športni dvorani OŠ Prežihov Voranc Ravne na Koroškem. **17. maja pa Žalčani pripravljajo čudovito opereto Planinska roža, Radovana Gobca v izvedbi Gledališča Žarek iz Žalca.** 27. maja bo prireditev Dobra misel prispela v Tolmin, v mesecu juniju pa se nam obeta še sedem prireditev.

Vsak vaš prispevek na žiro račun 50105-678-50615 bodo razumeli kot dejanje srca, zato se že vnaprej veselijo skupnih poti.

Njihova tiha želja: morda je omenjeni projekt majhna priložnost, da vsi, ki živimo v tej deželi pod Triglavom, v letošnjem Letu strpnosti, vsak dan vsaj enkrat pošljemo komurkoli, tiho dobro misel in požlahtimo trenutek drug drugemu!

Dobra misel slovenskih paraplegikov Slovenije vam, dragi Savinjšani, pa se glasi: "Ljubezen ni načrt, ne obveza, saj raste iz tega, kar dajemo drug drugemu!"

Andreja Petrovič

61000 Ljubljana, Štihova 14
ZVEZA PARAPLEGIKOV SLOVENIJE

V PRIČAKOVANJU PAPEŽEVEGA OBISKA

Trdno smo prepričani, da nas bo kmalu obiskal poglavar katoliške cerkve, papež Janez Pavel II. Zato tečejo sedaj temeljite priprave za vse slovenske kristjane in ljudi dobre volje in lahko rečemo, da to, ko bo stopil na slovenska tla najvišji predstavnik rimske kurije, neke vrste advent.

Papežev obisk v naši domovini bo vse tisto, kar je rimski škof ob različnih priložnostih nakazal in povzel v poglobljenem sporočilu. Obisk bo imel verski, kulturni, medijski in seveda tudi politični pomen.

Slovenija bo tista dva dni po zaslugi svetovnih sredstev obveščanja postala središče katoliškega sveta in papežev sedež. Lahko bi rekli, da bo tokrat izbrana dežela, s katero bomo dobili prav vsi. Ob številnih srečanjih z našimi romarji je papež povedal: "Z iskrenim

veseljem in hvaležnostjo sprejemam vas Slovence v Rimu, ko ste prišli na narodno romanje z vašimi škofi. Vas vse očetovsko pozdravljam kot predstavnike plemenitega naroda, ki je vreden vsega spoštovanja in ljubezni. Dobro vem, da so Slovenci med prvimi sprejeli krščansko vero pred več kot dvanajstimi stoletji. Za neprecenljivi dar pokristjanjenja, ki je postalo vir tako izrednih sadov, se z vami vedno zahvaljujem Bogu. Želim izraziti priznanje in pohvalo vašemu narodu za nepretrgano zvestobo Svetemu sedežu v Rimu, ki je ostala neokrnjena tekom stoletij, kljub vsem preizkušnjam, ki ste jih morali prestatii."

Papežovo naklonjenost slovenski državi dokazujejo številna srečanja z našimi voditelji. Ob obisku Milana Kučana, je povedal, da je tega obiska posebej vesel, ker je to prvi obisk

predsednika samostojne države, zato ker izraža in potrjuje starodavne vezi vere, ki povezuje večino slovenskega ljudstva.

Slovenski narod je dedič tisočletne nelahke zgodovine, danes pa živi v času velikega upanja in pričakovanj. Čeprav je vseskozi branil svojo lastno kulturno identiteto in dolgo ostal v senci večjih držav, nasprotno danes priteguje nase pozornost mednarodne skupnosti s svojo politično in institucionalno podobo.

Slovenija gotovo ni prišla nepripravljena do tega zgodovinskega cilja. Če je izbrala nelahko pot popolne samostojnosti in se pri tem srečevala z nemajhnimi problemi, je to storila zato, ker ve, da mora na tej poti zastaviti bogastvo zrele politične sposobnosti skupaj z zavestjo o svoji kulturi, o svoji

vernosti, o svoji umetnosti, o svojih tradicijah, skratka skupaj z dediščino vrednot, ki neki narod oblikuje pred pravno in politično ureditvijo.

Papež nas podpira tudi v prizadevanjih po prvem slovenskem svetniku Antonu Martinu Slomšku. Zato verjamemo, da ga bo med prvim svojim obiskom tudi razglasil za svetnika in zavetnika Slovencev.

Zdaj bo do tega obiska končno prišlo in Slovenija se ga veseli.

Daniel ben Akiba

VERSKE SKUPNOSTI V SLOVENIJI

Slovenija se je z odcepitvijo od Jugoslavije odločila za parlamentarno demokracijo. Slednja pa seveda ne more temeljiti niti na eni politični stranki niti na eni osnovni ideologiji in/ali religiji, ki bi bila v interesu vladajočih struktur "vsiljena" državljanom. Vsled povedanega je potrebno v demokratični družbi spoštovati pravico posameznika do svobode veroizpovedi: gre za pravico imeti kakršnokoli veroizpoved ali prepričanje po lastni izbiri, hkrati s svobodo izražanja slednjega javno, na različne ustrezne načine. O omenjeni človekovi pravici, ki je seveda ena temeljnih človekovih pravic, nedvoumno govorita dva pravna akta, ki sta na tem kočljivem področju relevantna: prvi je **DEKLARACIJA O ODPRAVI VSEH OBLIK NESTRPNOSTI IN DISKRIMINACIJE NA PODLAGI VERE ALI**

PREPRIČANJA, ki jo je Generalna skupščina OZN razglasila 25. novembra 1981, drugi pravni akt, ki je hkrati temeljni akt države Slovenije, pa je **USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE**. Slednja opredeljuje pravice in svoboščine državljanov glede veroizpovedi v treh členih:

- Zagotovljena je svoboda izražanja misli, govora in javnega nastopanja, tiska in drugih oblik javnega obveščanja in izražanja. Vsakdo lahko svobodno širi, zbira in sprejema vesti in mnenja.
- Vsakomur v Sloveniji so zagotovljene enake človekove pravice in temeljne svoboščine, ne glede na vero, narodnost, spol... Vsakdo ima pravico, da se svobodno združuje z drugimi.
- Država in verske skupnosti so ločene. **VERSKE SKUP-**

NOSTI SO ENAKO-PRAVNE. Njihovo delovanje je svobodno.

V nekaj naslednjih nadaljevanjih tegale pisanja bom poskušal na kratko opisati vseh 26 verskih skupnosti, ki legitimno in legalno delujemo v slovenskem "duhovnem" prostoru. Vse skupnosti smo ustrezno prijavljene in registrirane pri Uradu za verske skupnosti Vlade Republike Slovenije ter imamo status pravnih oseb po civilnem pravu. Namen tega pisanja pa ni zgolj informativnega značaja, ampak sem se ga lotil z neprikrito tendenco afirmacije registriranih in legalnih verskih skupnosti, saj se nas v tisku še vedno obravnava pamfletarsko kot ločine, kulte, sekte..., kar je na svojstven način ponižujoče, hkrati pa se skozi opisano obravnavo kaže določena nestrpnost dela najštevilnejše denominacije v

Sloveniji, Rimokatoliške cerkve. Ne nazadnje pa je neobjektivno pisanje o verskih skupnostih kot o sektah in ločinah (kar so sicer strokovni sociološki termini) neustavno, saj smo, kot rečeno, vse verske skupnosti v Sloveniji enakopravne.

Ni pa moj namen polemizirati s tistim delom Rimokatoliške cerkve, ki nas obravnava na opisan način, s čemer seveda teži k svojstvenemu duhovnemu monopolu. Vsem bralcem in seveda tudi avtorju tehle vrstic je znana specifična vloga omenjene Cerkve v slovenski zgodovini, njena vtakanost in vpetost v "kolektivno nezavedno" Slovencev, njena tradicija... Takšna polemika bi preseгла namen tegale pisanja; sem pa pripravljen (tudi javno) odgovoriti na vprašanja, ki se bodo morebiti pojavila. Moj naslov je v uredništvu.

(se nadaljuje)

IZ POLICIJSKE BELEŽKE

PROMETNE NESREČE

GRAJSKA VAS: 18. 04. 1995 ob 14.53 uri se je na magistralni cesti v Grajski vasi zgodila prometna nezgoda med dvema tovornima voziloma. Po magistralni cestisti iz smeri Celja proti Ljubljani je s tovornim avtomobilom in polpriklopnikom vozil 44-letni avstrijski državljani, Oswin H. V Grajski vasi je dohitel kolono vozil in pričel močno zavirati. Ker se ni uspel ustaviti, je, da bi preprečil trčenje, zavil v levo. V tem trenutku se je iz smeri Ljubljane pripeljal voznik tovornega avtomobila, 37-letni Miran K. iz Šoštanja. Kljub zaviranju obeh vozil je prišlo do trčenja, v katerem je bil voznik Miran hudo telesno poškodovan in so ga iz pločevine rešili gasilci iz Celja. Zaradi te nezgode je bil promet na magistralki zaprt do 16.40 ure, obvoz pa urejen po lokalnih cestah.

LETUŠ: 22. 04. 1995 ob 19.25 uri, je 35-letni Franjo V. iz Letuša vozil delovni stroj (bager) po lokalni cesti iz smeri Rečice ob Paki proti Letušu. Ko je zapeljal v ostri levi ovinek, je opazil, da mu nasproti prihaja vozilo, zaradi česar je stroj ustavil. Izza ovinka sta se v tem trenutku pripeljala kolesar, 15-letni Janez B. iz Rečice ob Paki in voznik KMZ, 19-letni Marjan Č. iz Letuša. Ker jima ni uspelo pravočasno ustaviti, sta oba trčila v nakladalno žlico delovnega stroja. Pri nezgodi se je Janez huje, Marjan pa lažje telesno poškodoval.

ŽALEC: 26. 04. 1995 ob 15.10 uri se je 38-letni Darinko V. iz Slovenj Gradca vozil z osebnim avtom iz smeri Žalca proti Veliki Pirešici. Ko se je pripeljal do križišča s cesto za podjetje Minerva Ložnica, je zavijal v levo, na stransko cesto. V tem trenutku je iz nasprotne smeri pripeljal voznik osebnega avta, 43-letni Bojan G. iz Velenja. Pri trčenju voznika nista bila poškodovana. Sopotnici v osebnem avtu Bojana G., 70-letna Jožefa L. iz Prelske,

je dobila hude telesne poškodbe, 40-letna Majda G. iz Velenja pa lahke telesne poškodbe.

ŽALEC: 29. 4. 1995 ob 11.50 uri se je 50-letna Marjana P. iz Velenja vozila iz smeri Vinske gore proti Pirešici. Ko je v Pirešici pripeljala v desni nepregledni ovinek, ji je nasproti pripeljal voznik z motorjem, 52-letni Rudolf Š. iz Vinske gore. Med avtomobilom in voznikom kolesa je prišlo do trčenja. Pri tem se je Rudolf huje poškodoval.

KAZNIVA DEJANJA

POŽAR NA GOSPODARSKEM POSLOPJU - UDAR STRELE

24. 04. 1995 okoli 18.00 ure je zaradi udara strele izbruhnil požar na gospodarskem posloppju velikosti 12 x 9 m, last Franca A. iz Lipja. Ogenj je zajel ostrešje in leseni del skednja. V požaru je v celoti zgorela lesena nadgradnja, okoli 2.000 kg sena, slamoreznica, mlatilnica, trije sodi in novo trodelno okno. Požar so pogasili gasilci iz Šempetra, Velenja, Žalca, Pirešice, Vinske gore in Bevč. Materialno škodo ocenjujejo na 2.000.000,00 SIT.

VLOM V OŠ POLZELA

25. 04. 1995 je preko noči neznan storilec vlomil v objekt OŠ Vere ŠLANDER na Polzeli. V notranjosti je vlomil še štiri vrata, ki vodijo v prostore uprave-vodstva šole. V pisarnah je preiskal vsebino predalov miz in omar. Odnesele je videokamero VHS, znamke Philips z akumulatorji in polnilcem. S tem dejanjem je šola oškodovala za okoli 200.000,00 SIT.

UDAR VODENE STRELE

30. 04. 1995 okoli 17. ure je prišlo na Gomilskem do udara strele v stanovansko hišo, last Antona R. iz Gomilkega. Strela je uničila vso električno napeljavo, poškodovala več aparatov in telefonsko napeljavo. Zaradi udara strele je prišlo tudi do izpada električne energije v okolici. Materialna škoda, ki je s tem nastala, je ocenjena na približno 500.000,00 SIT. Strela je uničila telefonske aparate tudi pri dveh sosedih.

VLOM V PROSTORE ASFALTNE BAZE

V noči na 18. 04. 1995 je neznanec vlomil v prostore kuhinje Asfaltne baze v Veliki Pirešici in iz prostorov odnesel glasbeni stolp SAMSUNG s tremi zvočniki in 6.200,00 SIT. Z dejanjem je delovna organizacija

oškodovala za okoli 66.200,00 SIT.

VLOM V STANOVANJSKO HIŠO
22. 04. 1995, v času med 12.30 in 14.30 uro, je neznanec vlomil v stanovansko hišo na Polzeli. V objekt je prišel skozi okno shrambe. V spalnici je preiskal omare in našel več kosov zlatega nakita, ki ga je pridno pospravil in objekt zapustil. S tem dejanjem je Vilija V. oškodoval za približno 150.000,00 SIT.

POVZROČITEV SPLOŠNE NEVARNOSTI

Darko B. iz Pariželj je 22. 04. 1995 čistil svojo parcelo na Dobrovljah. Po končanem delu ognja ni povsem pogasil. Okoli 16. ure je veter ogenj razširil v gozd sosednje parcele. Zgorelo je 25 dreves in podrast na cca 2000 m². Nadaljnje širjenje ognja v gozd so preprečili domačini ter gasilci iz Dobrovelj in Braslovč. Po nestrokovni oceni je na parceli Stanislave M. nastalo za okoli 250.000,00 SIT škode.

ROJSTVA

Damjana ŽUPANČIČ iz Gomilkega - deklica

Stanislava POTISK iz Žalca - fantka

Spomenka JUNOZOVIČ iz Griž - fantka

Elizabeta MEKLAR iz Polzele - fantka

Angela VIPOTNIK iz Žalca - fantka

Renata VOH iz Šempetra - fantka

Nada POSEDEL iz Žalca - fantka

Julijana ZAVERŠEK iz Žalca - deklica

Anica JAGODIČ iz Vranskega - fantka

SMRTI

Vida PRISLINA, 51 let, iz Braslovč

Avguštin RAMŠAK, 74 let, iz Zabukovice

Ana KUGLER, 60 let, iz Zavrha pri Galiciji

Rudolf PLANINŠEK, 63 let, iz Liboj

Amalija HRIBERŠEK, 92 let, iz Prebolda

Frančišek DIVJAK, 60 let, iz Levca

Frančiška POLAK, 84 let, iz Hramš

Ivan VRABIČ, 86 let, iz Vinske gore

Marija KALUŽA, 86 let, iz Braslovč

Marija ŽUŽA, 54 let, iz Tabora

Vincenc OLENŠEK, 64 let, iz Zabukovice

Marija ŠKODNIK, 70 let, iz Orle vasi

POROKE

Dušan ŽUŽA iz Migojnic in **Majda URBAS** iz Ivanjih Sel

Darko KAJBA in **Irena MARINC** oba iz Prebold

Janez BEDEK in **Milojka BAŠ** oba iz Podvina pri Polzeli

Roman RAMŠAK iz Brega pri Polzeli in **Ankica ŠOLAJA** iz Miske Glave

Matjaž POVŠE iz Braslovč in **Brigita FEDRAN** iz Ojstriške vasi

POGREBNA SLUŽBA

IVAN ROPOTAR

Ob boleči izgubi bližnjega vam 24 ur na dan nudimo:

- ❖ kompletne pogrebne storitve
- ❖ vse vrste prevozov doma in v tujini
- ❖ izkopi in zasipi grobnih jam
- ❖ ureditev cvetličnih aranžmajev
- ❖ dobava spomenikov
- ❖ povračilo pogrebnine
- ❖ vse opravimo na hiter in pieteten način ter po izredno ugodnih cenah

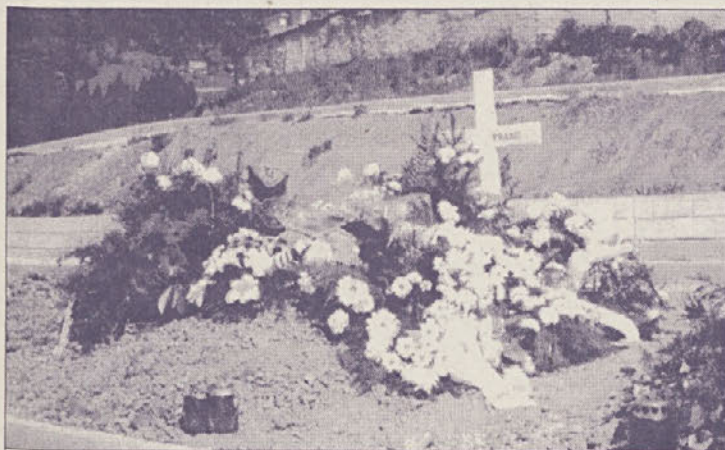

Šempeter v Savinjski dolini 112/a, tel.: 063/ 701-433

Zakaj je moral umreti devetnajstletni Franc Klinar?

KO OSTANEJO LE ŠE STRELI

Sveža gomila, polna vencev z belimi rožami, belimi trakovi in belim križem z napisom Franc Klinar sameva na novem delu pokopališča pri Svetem Frančišku v Radmirju.

Zadnji Francev dom na pokopališču

Kakšne tri kilometre od gostišča Prodnik so vrata Francovega doma na kmetiji Vrtače v Teru zaklenjena. Željenega odgovora na v nadnaslovu zastavljeno vprašanje ne dobimo niti pri Francovem sosedu Konšaku malce višje v strmini. Njen gospodar, Ignac Burja, ki je, v stiski, pred gostilno Majerhold v Šentjanžu, s petimi kroglami iz pištole poslal na oni svet devetnajstletnega fantiča, je namreč še vedno v priporu. Hčerka Joža noče in očitno ne more govoriti. Teško ji je, kakor je težko njenemu očetu, Francovim staršem in mnogim na Ljubnem ob Savinji.

Kaj je bilo torej tisto, kar je prisililo Ignaca Burjo, da je ustrelil svojega sosedu?

Vrtače, pravi Francev dom

Poskušamo odgovoriti in upamo, da ne bomo nikomur napravili krivice. Nekateri pravijo, da je Franc pred leti grdo zameril svojemu sosedu, ko ga slednji ni hotel peljati z avtomobilom. Recimo, da verjamemo. Ali pa ne in prislunemo neketerim, ki menijo, da je Francu šlo v nos prav sosedovo bogastvo, ki si ga je pridobil v kamnolomu. Tako so se začele mladeničeve ekshibicije. Nekoč je sosedu pokvaril stroj v kamnolomu. Ob drugi priložnosti sta skupaj z mladoletnim tovarišem z Ljubnega vlomila v Ignacovo stanovanjsko hišo in gospodarju grozila z ubojem. Še je bilo menda takšnih in drugačnih groženj in ekscesov. Nekateri

menijo, da je bil strah tisti dejavnik, ki je botroval temu, da si je Ignac postavil novo hišo v Šentjanžu, v sosesčini gostilne Majerhold. Sploh so se Franca mnogi na Ljubnem bali. Mogoče upravičeno, saj se je, mladoleten, podal v vlome samopostrežnih prodajaln v Nazarjih in na Ljubnem. Za slednjo avanturo jih je menda poleg policijske torture dobil okrog ušes tudi od upravnika ljubenske prodajalne. Pa ni nič pomagalo, saj se je mladenič znova in znova zapletal v kriminalna dejanja, ki so ga pripeljala v poboljševalnico v Logatcu. Tudi od tam je pobegnil s prijateljem - prijeli so ju v hotelu Dobrna. In

Gostilna Majerhold v Šentjanžu, mesto dejanja v hudi stiski

slednjič je Franc zaradi več vlovov in ropa pristal v mladoletniškem zaporu v Celju.

Koncem aprila je Franc dobil dvodnevni izhod. Vrniti bi se moral 28. aprila do desete ure zvečer. To se ni dogodilo. Še več, mladenič je očetu izmaknil lovsko puško in municijo, naslednjo noč vlomil v domačo hišo, se oskrbel s hrano in obleko, in se skrnil v gozdu. Policaji so začeli iskati pobeglega zapornika. Zadnjo aprilsko nedeljo pa je Franc vlomil v Ignacovo hišo v Teru, razmetal notranjost, poškodoval alarmno napravo in telefonski

sistem, na tla napisal "Ignac! 11 mm - ingram z dušilcem, veš, kaj je to!" in s sabo odnesel buteljko vina...

Policaji so še naprej brez uspeha iskali mladega begunca. Franc se je sam pojavil, neoborožen, pred gostilno Majerhold v Šentjanžu.

Pravijo, da ga je opazila Ignacova prijateljica Alojzija, o tem obvestila policijo in, seveda, Ignaca. Le kaj se je dogajalo v Ignacovi glavi, ko je prosil soseda, da ga je z avtomobilom peljal do gostilne Majerhold, da je po tistem v mladeniča izstrelil pet krogel? In mirno počakal na prihod policije, ki vedno pride prepozno...

Na koncu si lahko resnično samo zastavljamo vprašanja. Je mogoče, da je Franc v resnici tako sovražil Ignaca, da bi ga umoril? Je bil Ignac res tako preplašen, da ga je, poštenega in uglednega čoveka, to povedlo

med morilce. Kakor koli že, nesreča je tu. Nesreča mladega človeka, ki je komaj začel živeti in bi nekoč mogoče tudi živel po postavah te naše ljube družbe, nesreča zrelega človeka, ki se je moral spustiti na nizko raven. Upamo, da bodo vsaj sodniki tisti, ki bodo našli pravičen odgovor in, da Ignac ne bo pretirano kaznovan. Da bodo Francovi starši in prijatelji zadržali svetel spomin na devetnajstletnika. In konec koncev, najbolj nam je vendarle žal Franca Klinarja. On je namreč izgubil vse...

Franc Furland

BIL SEM NEVIDEN

Včasih, ko so vsi jezni name, si želim, da me ne bi bilo oziroma da bi bil neviden. Saj res, le kako bi bilo takrat?

Zjutraj bi vstal in odšel v kopalnico. Bilo bi res smešno, ker se v ogledalu ne bi videl. Umil bi si zobe, čeprav bi bilo videti, da krtačka sama od sebe kroži po zraku. Nato bi odšel nazaj v svojo sobo ter se oblekel. Najprej bi si nataknil spodnje perilo, nato pa še mikico in hlače. Spet bi bil hec, ker bi obleka sama "hodila" po zraku. Nato bi odšel še v predsobo, si nataknil rolerje in vzela torbo ter se odpravil v šolo. Ko bi se z rolerji vozil po cesti, bi vsi ljudje buljili vame. Seveda bi imeli kaj videti. Majico, torbo na njej ter hlače, vse skupaj pa bi se peljalo z velikansko hitrostjo na rolerjih. Končno bi prispel v šolo. Vsi bi zrlili vame kot v osmo svetovno čudo. Pravzaprav ne bi zrlili vame, ampak v mojo opravo, ki bi visela v zraku. Med poukom bi bilo videti, kakor da moje nalivno pero piše samo od sebe, pri matematiki pa bi šestilo, geotrikotnik in svinčniki risali like. Vse to bi seveda spremljalo začudenje mojih sošolcev ter učiteljic. Med glavnim odmorom bi moja malica izginjala sama od sebe, pa tudi dekletom bi lahko neopazno nagajal. Najbolje bi bilo pri športni vzgoji, ker bi žoga kar sama od sebe spreminjala smer. Naposled bi bilo konec pouka. Šel bi domov, se umil, še nekaj na hitro prigriznil ter se odpravil v glasbeno šolo. Bilo bi zelo čudno, ker bi se note same listale, tipke pa bi igrale same. Po moji vrnitvi iz glasbene šole bi se šel še za eno uro rolatk z rolko in spet bi bila ista fora kot prej. Rolka bi se peljala sama, ljudje pa bi začudeno strmeli. Ko bi prišel domov, bi še na hitro nekaj pojedel, pogledal Santa Barbaro, nato pa se odpravil spat. Drugo jutro bi bil spet navaden človek.

Čeprav si želim včasih postati neviden, mislim, da je bolje, če sem tak, kot sem, ker bi drugače tudi moje življenje ostalo nevidno ter ne bi imelo nobenega pomena.

Primož MAVRIČ,
7.a OŠ Vere Šlander Polzela

Rešitev nagradne križanke pošljite na naslov:
Glas Savinjske, Velenjska c. 12, 63310 Žalec,
do 20.5.1995. Nagrade:

1. nagrada:

bon za nakup obutve v vrednosti 3.000 SIT
nagrado prispeva

NovoTrade

Guma in obutev, d.o.o.

2. nagrada:

polletna naročnina na Glas Savinjske

3. nagrada:

trimesečna naročnina na Glas Savinjske

Nagrajenci iz četrte številke so:

1. nagrada: Dragica Bobek, Efenkova 1, Žalec
Nagrado dobi v uredništvu.

Rok za prevzem nagrade je 30 dni.

2. nagrada: Edmond Arnšek, Ul. talcev 1, Žalec
3. nagrada: Ivanka Fonda, Rakovlje 8, Brašlovče

Rešitev križanke iz četrte številke:

SAVINJSKA DOLINA

ZVEZDE GOVORIJO od 10.5. do 24.5. Piše: TRIGON

OVEN

Zvezde vas v teh dneh še držijo na vajetih, prepričani, da znate obrniti v hec. Ampak zadnje dni tega obdobja gre zares: izogibajte se nasilne družbe, držite se zase, ohranite trezen pogled, požrite slino, če vas dražijo! Ne izzivajte pa če vas še tako srbi jezik! Spomnite se, da je tudi avto novodobno "orožje"...

BIK

Nič čudnega, če ste zasanjani, malo zmedeni in sploh spomladanski! Počakajte nekaj dni pa se bo stvar spremenila v vznemirjenost, eksplozivno spremenljivost in neučakanost. Tudi to vam ni po godu? Bo pa zadnje dni bolj mirno pa še srečali boste staro ljubezen.

DVOJČKA

Ljudje vas poznajo kot jezikave, ampak v teh dneh boste prekosili samega sebe. Pretiravali boste na vsej črti, preveč bo govorjenja, družbe, idej, pisem, obljub. Ne krivite spet pošte za visok telefonski račun.

RAK

Danes ne začnite hujšati, ker ste bolj kot običajno prepričani, da dobra hrana zveča odpornost. Okoli 15. maja ne pričakujte samo plače, ampak tudi kakšno bolj radikalno čustveno spremembo. Nasilje lahko pride od zunaj ali od znotraj. Sodelavci znajo večkrat poskrbeti, da se nimamo predobro.

LEV

Dosegli ste položaj, ki je levom tako ljub: na vrhu, glavni, na prestolu. Zato ste tudi tako prijazni in nenavadno pozorni - da bi ja še malo trajalo. Ne manjka vam ne navdiha ne novih idej. To je najboljši garant, da se boste znašli v življenju.

DEVICA

Kinalu boste lahko vsem povedali, kar vam leži na srcu. Problem bo v tem, da se bo čez usta usulo več, kot ste nameravali! Ker ne boste nič hudega mislili, se bo vse dobro izteklo. Drugič si napišite govor in se ga držite.

TEHTNICA

Ker tehtate tudi svoja čustva, zamudite marsikatero situacijo. Ne poizkušajte ustavljati naravnega toka dogajanja. Reka življenja pada včasih čez brzice, včasih se razleže v jezera, zato svoje plovilo prilagodite reki in ne zidajte jezov.

ŠKORPIJON

Čeprav ste lahko zelo globoki in prodorni, je vaša druga plat tudi zamerljivost, ljubosumnost in nepopustljivost. V teh dneh ne pojdite v tem do konca, da se ne najde kdo, ki bo želel precizkusi vaše živce. V dvoboju zmaga eden, neredko pa sta ranjena oba.

STRELEC

Končno ste dobili poslušalca za svoje novodobne ideje. Imenitno sta se pogovorila in sploh nista opazila, da sta bila oba malo nad obzorjem. Kaže se potreba po človeku, ki bo bolj celovito osvetlil vašo naravo in imel obenem posluh za vaš entuziazem. Ikar je sicer letel, a je imel krila zlepljena z voskom.

KOZOROG

Vaš vladar plava v vodi in je sedaj malo razmehčan. Ni tako skopuški in trd kot ponavadi. Sedaj ste bolj dojemljivi za neotipljive resnice, čeprav ste tudi tu uvedli svoj red in preglednost, tako se namreč bolje počutite.

VODNAR

Tja do 18. maja bo naraščala napetost v vas. Imeli boste občutek, da se je potrebno zabavati na najbolj nenavaden način. Nase boste vlekli pozornost najbolj čudnih tipov. Če se boste na hitro zaljubili, bo treznost zavladala že čez nekaj dni; v dnevni svetlobi je vse drugače kot pod blede Luno.

RIBA

Vaš dan je 17. maj. Odpočili si boste od sanjavih hrepenenj, ki vam prav tako jemljejo energijo in čas kot skrbi in žalost. So dnevi, ko vam denar polzi iz žepa za pijačo prijateljev in znancev pa tega še opazite ne - zato pa drugi dobro vedo, kdaj vas trepljajo po rami... Se eno rundo!

KAKO SO SE OBLAČILI V SAVINJSKI DOLINI?

V 4. številki smo zapisali, da so bile Savinjšanke "rade lepe". Ob tem se lahko vprašamo: "Kako so se Savinjšani in Savinjšani oblačili?" Največ odgovorov najdemo v delu Angelosa Baša in še nekaterih drugih delih.

V Popotnem dnevniku 1485-1487 Paola Antonia, ki ga je pisal na vizitacijskih potovanjih po naših krajih, najdemo za našo dolino zapisano: "Prebivalci dežele, moški in ženske, so grdi in živijo bolj umazano kot Zilijani, vendar nimajo golš. Skoraj vsi govorijo slovensko, čeprav znajo tudi nemško...in... tu živijo ljudje v izobilju in pojejo neznansko veliko mesa...".

Baš navaja zapiske E. M. Arndt-a, ki je obiskal naše kraje med l. 1798 in 1799. Popotnik je ugotovil: "Med Celjem in Vranskim so bili jopiči pri moških rjavi, pa tudi beli in rdeči, nogavice modre in hlače sive in črne. Zlasti ženske so nosile vse na glavi, na volnenem svitku..."

Prav tako nas Baš opozori na knjigo V. B. Bronovskega: Potovanje iz Trsta do Petersburga v Rusiji - izšla je leta 1828 v Moskvi. Pisec, popotnik, v knjigi piše, da ni ob cesti iz Ljubljane do Celja videl nobenega v cunjah, ni videl beračev!

Baš navaja Antona Ribarja, ki je okoli leta 1834 ugotovil, da se je v Savinjski dolini praznična in delovna obleka razločevala. Ta razlika je bila opazna zlasti pri jopičih. Praznični so bili iz suknja,

delovni iz raševine. Pri ženskah pa je bil največji razloček pri pokrivalih: praznične avbe so bile zelo velike in so bile pretkane s srebrom in zlatom. Ob delavnikih so ženske nosile manjše in preproste avbe.

Angelos Baš prav tako omenja, da je Stanko Vraz leta 1863 zapisal, da so bili škornji redkokdaj osnaženi.

Danes na vsakem koraku srečujemo noše drugih pokrajin, kaj pa noša Savinjske doline? Zakaj je zatonila v pozabo?

Ti je vseč moja noša?

↓ Celje - skladišče

ID-Per

Λ 131/1995

St 5000002998,5

n.

COBISS

Nagrajenca izžrebamo mi, spremljevalca izberete Vi! Nagrado poklanja HTP Orebič.

MURPHYJEVI ZAKONI

TANJIN AKSIOM BOLNIŠKE

Če si na bolniški, ni nobene možnosti, da ne bi srečal vseh svojih sodelavcev vključno s šefom.

VODNIK SKOZI MODERNO ZNANOST

- Če je zeleno ali se premika, je to biologija.
- Če smrdi, je kemija.
- Če ne deluje, je fizika.

TEŽAVE S POTENCO

Boštjan pride k zdravniku in potoži o slabi potenci.

Ni problema, odvrne zdravnik. Imamo krasen fosforjev preparat.

Ampak gospod doktor, saj nočem da se mi sveti.

Naročilnica

Naročam časopis **GLAS Savinjske** za

- 3 mesece = 600,00 SIT
- 6 mesecev = 1.100,00 SIT
- 12 mesecev = 2.000,00 SIT

Ime in priimek: _____

Ulica: _____

Poštna št. in kraj: _____

Datum: _____ Podpis: _____

Pošljite na naslov: SARSA d.o.o., Velenjska 12, 63310 Žalec
Naročniki sodelujejo v nagradnih igrah!

Nagradna igra za naše bralce!

Zberite vseh šest delov slike, nalepite na dopisnico in pošljite na uredništvo. Čakajo Vas bogate nagrade!

2. Slika

GLAS Savinjske